

Revista tècnica

DE LES COMISSIONS I GRUPS DE TREBALL DEL COL·LEGI D'ECONOMISTES DE CATALUNYA

Neix la 'Revista tècnica de les Comissions i Grups de Treball'

Amb aquest número, iniciem la publicació d'una nova revista del Col·legi, la *Revista tècnica de les Comissions i Grups de Treball* que és una evolució natural de la tradicional "Separata d'informació tècnica" que acompanyava cada número de l'*Informatiu de l'economista*.

Aquesta evolució s'emmarca en la voluntat d'impulsar la digitalització del col·legi: formació *on-line*, retransmissió per videoconferències a les seus del col·legi dels actes i activitats formatives que se celebren a Barcelona, retransmissió per Streaming dels actes més significatius, impuls i presència del col·legi en les xarxes socials. També com a resposta a la petició que molts col·legiats ens heu formulat de convertir els "Noticiaris de les Comissions i Grups de Treball" a un format digital que permeti l'arxiu i la consulta posterior.

En una primera etapa, mentre ens familiaritzem amb el nou mitjà i amb totes les potencialitats que comporta, aquesta nova revista tindrà una periodicitat trimestral i un contingut similar al de la "Separata d'informació tècnica", però ja permetrà arxivar per separat cadascun dels noticiaris tècnics ja sigui en format digital o bé en paper, imprimint-los prèviament.

La nova 'Revista tècnica' facilitarà l'accés al coneixement que s'imparteix en el Col·legi

Qualsevol revista digital permet tractar un tema amb diferents nivells, com un resum executiu que doni accés a una informació més detallada, per exemple. També permet complementar una informació amb imatges, transparències, vídeos, altres documents o bé l'accés a pàgines web.

Totes aquestes característiques i utilitats que es poden incorporar en una revista digital fan que sigui el format més adequat per fer-vos arribar la gran quantitat de coneixement que les Comissions i Grups de Treball, mitjançant conferències, taules rodones o sessions de treball, organitzen periòdicament.

També és el millor instrument per fer-vos arribar el contingut i coneixement dipositats en el web del Col·legi. ■

Sumari

R e v i s t a t è c n i c a

4

La sanitat de l'Estat

Comissió d'Economia de la Salut

L'Estat ofereix, a part del sistema públic de les comunitats autònomes, serveis sanitaris als seus funcionaris. Funcionaris i famílies, al voltant de 2,5 milions, poden escollir sanitat pública o privada, i la majoria (80%) tria la privada.

5

L'impacte dels creuers a Barcelona

Comissió d'Economia del Turisme

El turisme de creuers, com qualsevol altra activitat, té un impacte econòmic i ambiental. El debat sobre la seva importància necessita una valoració adequada d'aquests factors. L'article inclou unes primeres idees en aquesta direcció.

6

El CEC i el REA+REGA són al vostre servei

Comissió d'Auditors de Comptes

La secció d'auditoria ens recorda els serveis que ofereix el REA-REGA amb la presentació d'un fullet on es detallen tots els serveis en els quals ens podem recolzar. També es recorda el nou servei de consultes d'auditoria obert al CEC. A la segona part, es resumeix l'estudi del REA sobre la situació de l'auditoria a Espanya.

9

Senyals d'alerta qualitatius que avisen de maquillatges de comptes

Comissió de Comptabilitat

Els senyals d'alerta més clars en relació amb els maquillatges estan en els comptes i en l'informe d'auditoria. No obstant això, hi ha també indicis de tipus qualitatiu. L'article resumeix de manera esquemàtica els principals indicis de frau de tipus qualitatiu.

10

L'índex de desenvolupament humà compleix 25 anys

Comissió d'Economia i Sostenibilitat

El creixement material és important, però s'ha de vincular al desenvolupament humà. L'índex de desenvolupament humà del PNUD és un esforç en aquesta direcció.

12

Educació emprendora segons el nivell educatiu

Comissió d'Emprenedoria

Resum del treball realitzat pel CTESC respecte a l'educació emprendora l'any 2014 en els diferents nivells educatius. El Grup de Treball d'Emprenedoria i Creació d'Empreses espera que amb el desenvolupament de la Llei dels emprendors, millori l'educació emprendora als centres educatius.

13

L'assessorament financer post-MiFID II i la llei de Say

Grup de Treball EAFI

Els resultats del GEM el 2015 apunten cap a una millora de la qualitat de l'emprenedoria a Catalunya des del punt de vista de la motivació per crear l'empresa i, amb relació al grau de novetat dels productes i serveis i respecte a la posició en els rànquings per països i comunitats, es confirma que l'emprenedoria en fase inicial (TEA) a Catalunya es troba en una posició elevada.

14

Retribució en espècie per la cessió d'un vehicle a un treballador de l'empresa. Repercussió de l'IVA

Comissió d'Assessors Fiscals

Les retribucions en espècie han estat, i són, un dels temes conflictius del nostre sistema fiscal, en l'IRPF i en l'IVA. La cessió d'ús d'un vehicle automòbil per part de l'empresa a un treballador es considera a efectes de l'IVA una prestació de serveis efectuada a títol oneros i, per tant, subjecta a l'IVA.

15

Els preus de les primeres matèries s'enfonsen amb la revisió de les produccions mundials

Comissió d'Economia Agroalimentària

Situació insòlita a la UE: malgrat el curt volum de la seva producció de cereals, els preus continuen enfonsats a causa del creixement de la collita de blat de moro als EUA i del blat als països veïns del Mar Negre. Les perspectives econòmiques per als pagesos no són bones.

17

Balanç del mecanisme de la segona oportunitat i exoneració del passiu

Comissió Mercantil, Concursal i d'Experts Judicials

L'efecte crida de procediments concursals de persones físiques que s'esperava des de l'entrada en vigor de la Llei de segona oportunitat no ha estat l'esperat. A continuació, s'exposen alguns dels motius, així com les perspectives d'aquesta institució jurídica.

19

Mediació com a mètode alternatiu per a la gestió de conflictes

Assessoria Jurídica

La falta d'atenció interna dels conflictes a l'empresa comporta que es gestionin a través de tercers que imposen una solució a una de les parts sense posar fi al conflicte. La mediació és l'eina alternativa que, en el 87% dels casos, permet arribar a un acord beneficià per ambdues parts i que, implantada a l'empresa, permet reduir temps i costos.

16

El futur del treball

Noticiari d'Economia

Repàs a l'informe *The Future of Jobs* del World Economic Forum (WEF), en el qual s'analitza l'impacte dels principals factors de canvi, de tipus demogràfic, socioeconòmic i tecnològic, sobre el mercat laboral. S'anticipa l'aparició de noves categories de treball i d'ocupacions que desplaçaran a altres existents i que transformaran les habilitats i com i on treballa la gent. Per tot això, cal fer un esforç d'ajustament urgent i concertat.

18

Salaries de tramitació i càmeres de vigilància

Comissió de Relacions Laborals

La improcedència de l'acomiadament i l'extinció de la relació laboral per impossibilitat de readmetre el treballador pel tancament de l'empresa amb procedència de salaris de tramitació i no hi ha una única doctrina sobre la licitud de la gravació per l'empresa de comportaments irregulars dels seus treballadors a través de càmeres instal·lades sense el seu coneixement i consentiment.

20

Cursos previstos gener-març 2017

Aula d'Economia

23

XX i XXI Fòrums d'Inversió, un bon nivell de projectes

Economistes BAN

Economistes BAN presenta 14 *start-ups* de sectors diversificats i d'un bon nivell, que han despertat l'interès dels inversors, i enriquides per dues ponències: les *start-ups* i el mercat alternatiu borsari (MAB), una connexió natural i *invoice trading*, una nova alternativa d'inversió.

La sanitat de l'Estat

LLUÍS BOHIGAS SANTASUSAGNA
Economista
lluis.bohigas@economistes.com

L'any 2001 va concloure la transferència dels serveis sanitaris que gestionava l'Estat a les comunitats autònomes. Aquest procés va durar 20 anys, des del 1981, que es va transferir els serveis sanitaris a la primera comunitat, Catalunya, fins a l'any 2001, que es varen transferir els serveis a les 10 comunitats autònomes que encara no els tenien.

Malgrat aquestes transferències, l'Estat es va reservar unes responsabilitats sanitàries al marge de les comunitats autònomes: l'atenció sanitària dels seus funcionaris (policies, guàrdia civils, militars, jutges, etcètera).

Aquests funcionaris i les seves famílies representen un volum força important de població del voltant de 2,5 milions de persones, aquest volum de població es similar a la del País Basc.

El sistema sanitari de l'Estat no és un sistema nacional de salut,

com el que s'aplica a la resta de la població, sinó que és un sistema privat. L'Estat permet al funcionari que esculli si vol ésser atès per una comunitat autònoma, però només ho fan un 20% dels funcionaris. Heus aquí una important contradicció, resulta

“El 80% dels funcionaris, és a dir, uns 2,5 milions de persones, poden escollir entre una sèrie de companyies asseguradores que estan concertades amb l'Estat”

que els funcionaris de l'Estat no confien en el sistema públic sinó que prefereixen ésser atesos per una entitat privada.

Escollir assegurança privada

El 80% dels funcionaris, és a dir, uns dos milions, poden escollir entre una sèrie de companyies asseguradores que estan concertades amb l'Estat. Aquestes companyies s'encarreguen de l'atenció sanitària del funcionari

i la seva família. Les companyies no cobreixen algunes intervencions molt costoses, per exemple, els trasplantaments i en aquest cas és la comunitat on viu el funcionari la que ha de fer-se'n càrrec, sense rebre cap compensació econòmica.

Quan el funcionari es jubila i per tant la seva atenció és més costosa, l'Estat el traspasa a la comunitat autònoma, sense cap compensació.

Sistema opac

Durant les retallades sanitàries dels anys 2010-2013, quan les comunitats autònomes varen

malalties, ni el cost de l'atenció. Coneixem molt més el que fa una comunitat autònoma per petita que sigui que el que fa sanitàriament l'Estat.

Hom considera que l'atenció que reben els funcionaris de l'Estat és un privilegi, ja que poden escollir l'asseguradora privada que volen, tenen una atenció sanitària sense llistes d'espera, amb una atenció hotelera superior i, quan necessiten una intervenció costosa i sofisticada, van a la sanitat pública sense cap cost. A més a més, no pateixen retallades.

Continuïtat

Per aquests motius hi ha hagut veus entre l'esquerra que han intentat eliminar el sistema, però malgrat governar la meitat del temps que tenim democràcia, no ho han aconseguit. En un moment dels anys noranta, la dreta va proposar estendre el model a tota la població però quan va arribar a governar se'n va desdir.

Aquest model fa molt temps que segueix sense canvis ni retallades. Hom creu que aquesta continuïtat es deu a que la majoria dels que han estat o són membres del Consell de Ministres, molts d'ells funcionaris, procuren mantenir el sistema en benefici propi. ■

L'impacte dels creuers a Barcelona

SANTIAGO ORDÁS,
Degà de la Facultat de Nàutica de Barcelona, UPC. Ponent de la sessió de formació interna de la Comissió d'Economia del Turisme
sordas@fnb.upc.edu

JORDI OLIVELLA
Economista, professor de la UPC i representant del departament d'Organització d'Empreses a la Facultat de Nàutica de Barcelona i membre de la Comissió d'Economia del Turisme
jordiolivella@gmail.com

En els darrers temps hi ha hagut una forta polèmica a Barcelona sobre els avantatges i els perjudicis de l'activitat de creuers a la ciutat. De fet, el propassat mes de maig es va celebrar a Barcelona una manifestació contra els creuers¹. Els convocants de la manifestació afirmaven que el turisme de creuers "no és bo per a Barcelona, perquè no repercuteix econòmicament en la ciutat i és insostenible a nivell mediambiental".

El turisme de creuers, com qualsevol altra activitat de fet, té un impacte econòmic i un impacte ambiental. El debat sobre la seva importància en aquest cas necessita una valoració adequada d'aquests factors. S'inclouen aquí unes primeres idees en aquesta direcció.

Impacte ambiental

En l'operació de qualsevol tipus de vaixell podem identificar els següents aspectes ambientals:

- Descàrregues d'hidrocarburs al medi marí.
- Descàrrega de productes químics (transportats a granel o en contenidors).
- Descàrrega d'aigües residuals (aigües negres i grises).
- Descàrrega d'escombraries (residus sòlids).
- Emissions atmosfèriques (CO₂, NO_x, SO_x, partícules, etcètera).

- Descàrrega de les aigües de llast (introducció d'espècies alienes).

Amb els conseqüents impactes sobre el medi.

Des de l'any 1973, que es va aprovar la primera versió, existeix un conveni internacional impulsat per la OMI², que estableix les regulacions per prevenir aquests tipus de contaminació. Aquest conveni és conegut amb el nom

Els vaixells són el mitjà de transport més sostenible, en comparació amb altres tipus de transport, i generen un impacte econòmic positiu per a la ciutat

de MARPOL³, i ha estat modificat al llarg dels anys per adaptar-se als canvis tecnològics i les problemàtiques ambientals.

A més, el proper gener entrarà en vigor un nou conveni internacional per prevenir la contaminació de les aigües de llast (BWM)⁴. També existeix un marc normatiu propi de la UE⁵, que en determinats casos és fins i tot més restrictiu, com ara el cas de les emissions atmosfèriques de SO_x.

Segurament dels aspectes ambientals citats anteriorment el que més preocupa, si parlem dels creuers que arriben al port de Barcelona, són les emissions atmosfèriques. Bàsicament parlem d'emissions de CO₂, NO_x, SO_x i

PM (partícules sòlides); doncs bé els vaixells tenen unes emissions en grams per tona transportada i quilòmetre molt inferior a altres mitjans de transport (carretera, avió i ferrocarril), excepte en el cas de les emissions d'òxids de sofre (ja que els combustibles marins contenen sofre).

El transport marítim és, amb diferència, el mitjà de transport més eficient amb l'ús de l'energia. No obstant, en conjunt, les emissions dels vaixells són importants (per exemple, les emissions de CO₂ procedents del transport marítim representen el 5% del total i un 10% de les degudes al transport), per la qual cosa és convenient reduir-les tot el que sigui possible. Com s'ha dit abans, el marc regulador ja existeix i és prou estricte (molt més que, per exemple, en el sector aeri).

Tots els vaixells han de disposar de manera obligatòria d'un índex d'eficiència energètica calculat per vaixells nous (EEDI) i un pla de gestió de l'eficiència energètica

(SEEMP); a més, cal impulsar l'ús de combustibles "nets" com el GNL (gas natural), la instal·lació de sistemes de depuració de gasos d'escapament (*scrubbers*) i la introducció d'energies renovables en el sector.

Impacte econòmic⁶

L'activitat de creuers és un element dinamitzador del turisme i l'economia de grans ciutats com Barcelona. Amb 2,5 milions de creueristes anuals, la capital catalana ha esdevingut el port líder de creuers d'Europa i de la Mediterrània i el quart port del rànquing mundial de creuers. Barcelona destaca pel seu rol com a port base (acull les operacions d'inici i finalització d'itinerari dels creuers). La millor manera d'exemplificar

quin és l'impacte econòmic dels creuers del Port de Barcelona és donar algunes de les xifres i fets més destacats d'aquesta activitat:

- Genera una facturació anual de 796 milions d'euros a Catalunya (2,2 milions diaris).
- Genera 152 milions d'euros de recaptació fiscal.
- Aporta connectivitat de vols a l'aeroport de Barcelona.
- Contribueix al PIB de Catalunya amb 413 milions d'euros.
- Permet mantenir quasi 7.000 llocs de treball a temps complet.
- Genera estabilitat econòmica i propicia nous negocis en d'altres sectors de la ciutat.
- Beneficia els sectors lligats al turisme i també d'altres sectors de serveis i industrials.
- La consolidació de Barcelona com a port base incrementa l'impacte quantitatiu (més volum de despesa per part dels diferents agents) i els efectes qualitatius (atracció d'inversions i efectes catalitzadors).

Conclusió

Com a conclusió, podríem dir que els vaixells són el mitjà de transport més sostenible, en comparació amb d'altres tipus de transport, i generen un impacte econòmic positiu per a la ciutat de Barcelona. ■

1. Manifestació a Barcelona en contra del turisme de creuers. *El Periódico*. 8 de maig del 2016.
2. Organització Marítima Internacional (organisme que depèn de l'ONU amb seu a Londres).
3. Conveni Internacional per Prevenir la Contaminació dels Vaixells, modificat pel Protocol de 1978 i pel Protocol de 1997 (Conveni MARPOL).
4. Ballast Water Management.
5. Directiva 2012/33/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de novembre de 2012, per la qual es modifica la Directiva 1999/32/CE del Consell quant al contingut de sofre dels combustibles per a ús marítim.
6. Les dades de l'impacte econòmic dels creuers a Barcelona provenen de l'estudi *Activitats de creuers a Barcelona. Impacte sobre l'economia catalana i perfil socioeconòmic del creuerista* (2014).

El CEC i el REA+REGA són al vostre servei

AGUSTÍ SAUBI
Vocal del Comitè de Normativa
i Procediments del REA
agusti.saubi@crowehorwath.es

El Col·legi d'Economistes de Catalunya (CEC) ha instaurat recentment un servei de consultes per als economistes auditors, que està a càrrec d'Antoni Puig. Aquest servei respon a les necessitats que teníem els economistes auditors catalans de tenir

una persona pròxima a nosaltres que ens pogués ajudar amb els dubtes i problemes que se'ns plantegen diàriament en el desenvolupament del nostre treball.

El REA+REGA ha tret un nou fullet en el qual podeu veure

la missió i els objectius de la nostra corporació, així com les diferents línies de servei que s'ofereixen als economistes auditors. Aquests serveis, units als que ofereix el CEC, formen un conjunt en el qual podeu obtenir informacions de tot tipus, la formació necessària per a l'obtenció i posada al dia dels vostres coneixements així com també eines de treball que són necessàries per a les diverses tasques que fem els auditors. En aquest fullet també podreu tenir una informació àmplia de les diferents persones de la nostra Corporació que treballen al vostre servei i les línies con-

cretes d'actuació de cadascuna d'elles.

Us recomano que utilitzeu la informació i els serveis que tant el CEC com el REA+REGA posen a la vostra disposició i, per això, faig meu un dels seus lemes: *Demana el suport que necessitis*. Entenc que aquest missatge és molt necessari, ja que tots sabeu que ens enfrontem a una auditoria de comptes cada dia més complexa i amb més requeriments que fan que sigui imprescindible estar en contínua comunicació amb aquestes organitzacions que treballen per ajudar-nos. ■

Estudi del REA sobre la situació d'auditoria a Espanya

El setembre de 2016 la Corporació del REA+REGA va presentar un estudi sobre les 10 claus del present i futur de l'auditoria de comptes a Espanya. Aquest estudi es va fer en col·laboració amb el Grup d'Investigació en Comptabilitat i Auditoria de la Universitat de Cantàbria —el responsable del qual és el ca-

tedràtic d'Economia financera i comptabilitat, Francisco Javier Martínez García, i del qual formen part els professionals d'economia financera i comptabilitat Ana Fernández, Javier Montoya i Estefanía Palazuelos—, el qual podeu trobar al web del REA www.rea-rega.economistes.es.

RESULTATS DE LES TRES ÚLTIMES CONVOCATÒRIES D'EXAMEN D'ACCÉS AL ROAC

	2011	2013	2015
Presentats	1.566	1.519	935
Aptes	28,8%	26,9%	40,2%
No aptes	71,2%	73,1%	59,8%

1.566 Presentats	1.519 Presentats	935 Presentats
No aptes 71,2%	No aptes 73,1%	No aptes 59,8%
Aptes 28,8%	Aptes 26,9%	Aptes 40,2%
2011	2013	2015

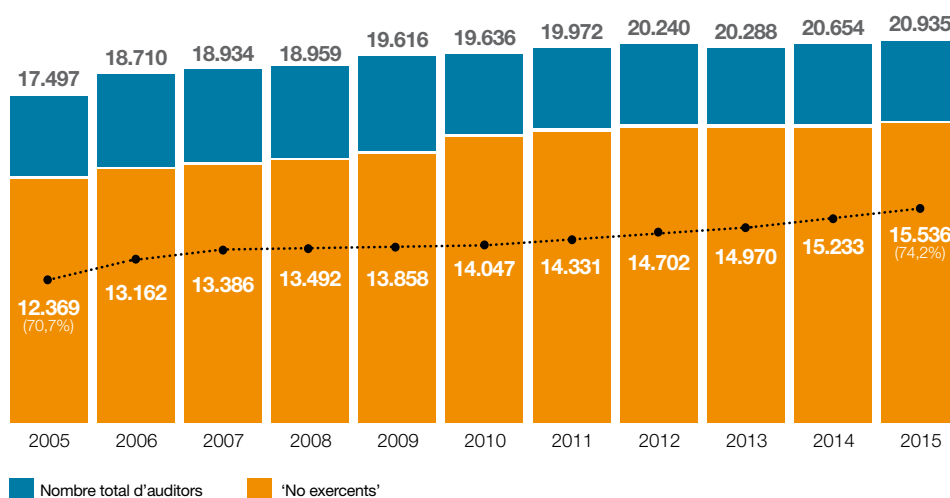
Adaptar la llei

Un aspecte que emfatitza aquest estudi és que el Govern ha pres mesures per adaptar la legislació espanyola al context comunitari en matèria d'auditoria, amb l'objectiu d'incrementar la transparència i fiabilitat de la informació financera, recuperar la confiança dels usuaris i dotar els mercats de major seguretat i estabilitat. No obstant,

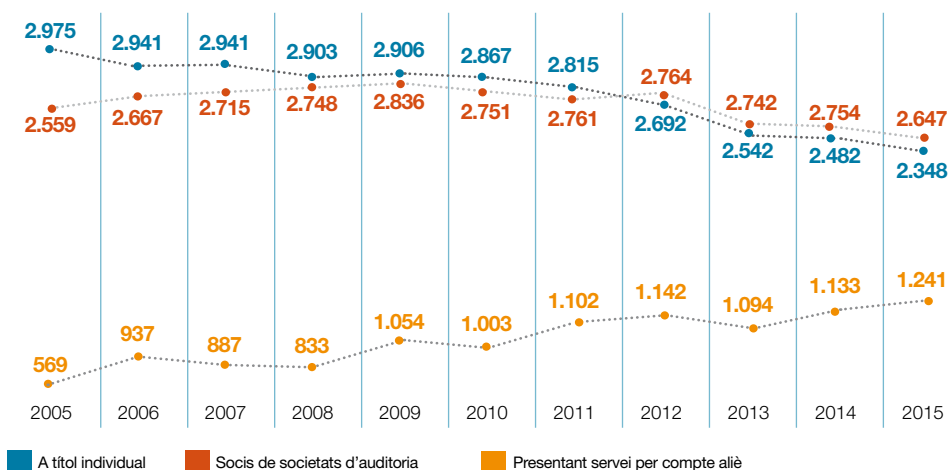
aquestes mesures adoptades no han sigut ben acollides pel sector de l'auditoria ja que excedeix els mínims imposats per la Unió Europea. Existeix un clar consens sobre la necessitat de comptar amb estabilitat regulatòria per poder afrontar amb garantia la finalitat perseguida, però no a través de generar excés de burocràcia, sobrecost per als clients, pèrdua de com-

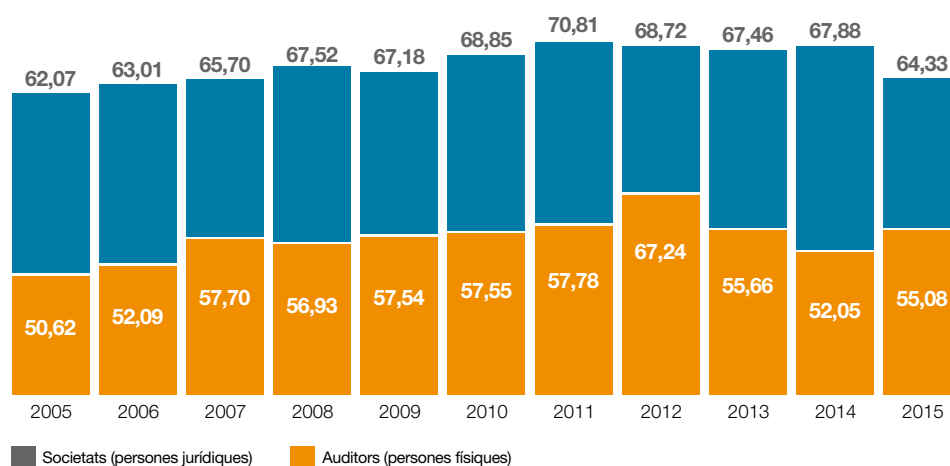
EVOLUCIÓ DEL NOMBRE D'AUDITORS (TOTALS I 'NO EXERCENTS')

EVOLUCIÓ DEL NOMBRE D'AUDITORS 'INDIVIDUALS', 'SOCIS' I 'PER COMPTE ALIÈ'

FACTURACIÓ EN EUROS/HORA D'AUDITORS 'INDIVIDUALS' I 'SOCIETATS'

petitivitat davant d'altres estats membres i perjudici per als petits i mitjans despatxos d'auditoria, en no afavorir la desconcentració del mercat.

Us recomanem que llegiu directament l'esmentat estudi i així podreu obtenir les vostres pròpies conclusions en relació amb la situació actual en què es mou el sector.

Principals conclusions de l'informe

Sense ànim de pretendre substituir la lectura del document original, a continuació passo a resumir-vos de forma breu les principals conclusions que s'assoleixen:

- La regulació legal de l'auditoria a Espanya es porta a terme a partir de les directives emanades de la Unió Europea quedant poc marge a la regulació per part dels estats membres.

- Els requeriments legals que han de complir els auditors a Espanya cada vegada són més amplis, nombrosos i restrictius.

- S'observa un preocupant descens en l'accés al ROAC, que podria ser indicatiu de la pèrdua d'interès que l'exercici de l'auditoria desperta actualment entre els joves espanyols.

- Cada vegada existeix un més gran domini dels auditors que figuren com a "no exercents", i que en l'actualitat representen gairebé el 75% dels auditors a Espanya.

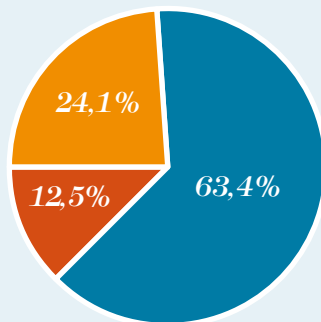
- Existeix un preocupant descens dels auditors exercents "a títol individual" a favor de les firmes d'auditoria i dels exercents per compte aliè.

- La facturació per hora dels treballs d'auditoria a Espanya s'ha estancat, de tal manera que resta en nivells de fa una dècada.

- La major part de l'ocupació en el sector de l'auditoria a Es-

panya la generen les societats d'auditoria que aglutinen el 90% dels professionals. També cal indicar que, en les grans societats d'auditoria, es concentra un gran percentatge del total d'ocupació del sector fins a un 63,4%.

- El mercat d'auditoria a Espanya està excessivament con-

centrat en les grans societats d'auditoria, en especial de les Big-4, sobretot en el sector de les empreses de l'Ibex-35 i de la resta d'empreses cotitzades. La nova llei fomenta la concentració actual existent en el mercat d'auditoria, no afavoreix l'aparició de nous actors capaços i limita encara més, si cap, la competència entre auditors.

- Un important augment dels treballs d'auditoria són contractats de forma voluntària. Aquesta situació contribueix a ratificar el valor de l'auditoria per a les empreses.

- Amb les últimes mesures introduïdes per simplificar les obligacions comptables de les petites i mitjanes empreses (pimes), els organismes reguladors semblen percebre la informació financera més com una càrrega administrativa que com una eina útil per al desenvolupament dels negocis.

A partir d'aquestes conclusions l'estudi estableix una sèrie de propostes de futur:

- Recomana revisar els programes acadèmics que, a nivell de Grau, s'ofereixen a les universitats espanyoles per incorporar l'assignatura d'auditoria de comptes.
- S'ha de revisar la normativa reguladora dels programes d'ensenyament teòric per a la inscripció al ROAC a l'objecte d'obrir-los més al mercat i fomentar l'atracció de nous professionals al nostre sector.

- S'ha d'apostar per la fixació d'uns honoraris d'acord amb la rellevància pública del treball encomanat.

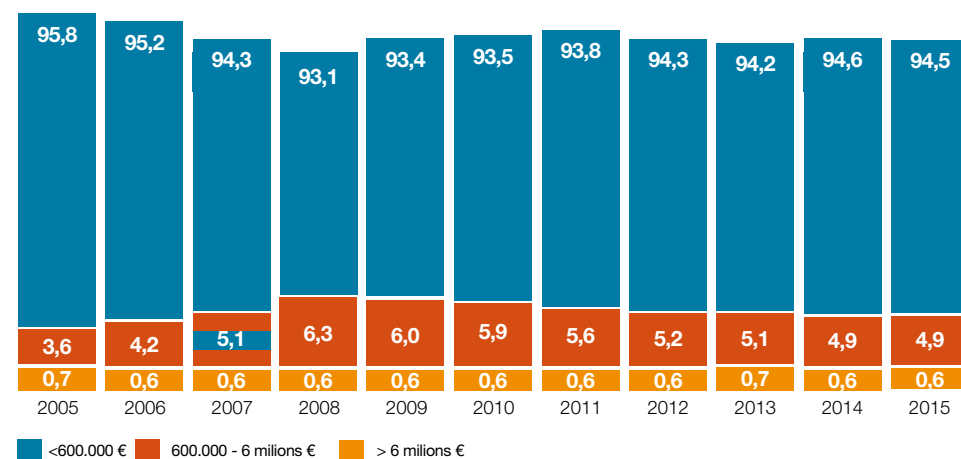
- Hem de defensar la necessària presència en el mercat, amb plenes facultats competitives, de les petites i mitjanes societats d'auditoria. Es plantegen dos grans reptes que són: ajudar i impulsar l'aparició de nous actors amb capacitat per actuar en el mercat, i assessorar i col·laborar amb aquests nous auditors per a la constitució de xarxes a tra-

vés de les quals es pugui donar solució als problemes als quals s'enfronta el sector.

- Potenciar l'interès per realitzar auditories conjuntes o coauditories, ja que és un element imprescindible per aconseguir una desconcentració del sector.

- S'ha d'impulsar l'exigència d'una auditoria externa a determinats ens i organismes del sector públic, sobretot a l'Administració municipal, qüestió fortament reivindicada no només

PERCENTATGES DE SOCIETATS D'AUDITORIA SEGONS LA FACTURACIÓ

pels professionals sinó també per la societat en general.

- Hem de posar més interès a realçar la utilitat del servei d'auditoria ja que afavoreix la transparència de la informació financera i li atorga una major credibilitat.

En la presentació de l'estudi s'indica que aquestes 10 claus han de servir com a base per guiar la discussió i el debat en els pròxims mesos, en un moment polític complicat al nostre país, en què fins i tot cap la possibilitat de plantejar un nou canvi en la llei. ■

Senyals d'alerta qualitatius que avisen de maquillatges de comptes

ORIO AMAT
Comissió de Comptabilitat (CEC-ACCID).
Catedràtic de Comptabilitat de la UPF
oriol.amat@upf.edu

Els senyals d'alerta més clars en relació amb els maquillatges estan en els comptes i en l'informe d'auditoria. No obstant això, hi ha també indicis de tipus qualitatiu. Vegem-ne alguns:

Govern corporatiu

- Conflictes en el Consell d'Administració.
- Excés de luxe.
- Executius i membres del Consell que venen accions de l'empresa sense una raó lògica, ja que poden anticipar-se a una caiguda important del valor de les accions.
- Companyia amb alta probabilitat que es produeixin comportaments poc ètics, ja que:
 - No té codi d'ètica.
 - No hi ha un canal de denúncies anònimes.
 - Ha rebut sancions per incompliments de la legalitat vigent en relació amb els consumidors o en matèries laborals, mediambientals, etcètera.

Auditoria

- Conflictes amb l'auditor o canvi voluntari d'auditor: poden ser sospitosos, ja que se solen produir per discrepàncies sobre el tractament comptable de certes transaccions.
- Conflictes per discrepàncies al Comitè d'Auditoria poden ser un indicatiu de possibles maquillatges.

Persones

- Perfil. D'acord amb una investigació feta per KPMG (2011) sobre 348 frauds comesos en 69 països, les persones que cometen frauds solen tenir el perfil següent:

- Solen ser homes.
- Tenen entre 36 i 45 anys.
- Treballen en el departament d'administració i finances.
- Ocupen llocs directius.
- Tenen una antiguitat de més de 10 anys a l'empresa.
- Treballen en col·laboració amb una altra persona.
- La motivació per al frau és la cobdícia o la pressió per complir pressupostos difícils.

- Líders amb excés d'ego, agressius i amb molta exposició als mitjans de comunicació.

Empresaris d'èxit que acaben a la presó

Un fenomen que no deixa de sorprendre és la gran quantitat d'empresaris reeixits que acaben a la presó. Aquests són alguns:

- **Ken Lay.** President d'Enron, nomenat empresari de l'any per l'Associació d'Antics Alumnes de la Stanford Business School uns anys abans de la fallida d'Enron.
- **Calisto Tanzi.** President de Parmalat, va rebre els guardons de Cavaliere del Lavoro in 1984 i Cavaliere di Gran Croce Ordine al Merito de la República Italiana el 1999 per part del president Giorgio Napolitano.
- **Richard Fuld.** President de Lehman Brothers, empresari de l'any als EUA el 1987.

Els empresaris d'èxit que acaben a la presó segueixen un patró que sovint es repeteix:

- Al principi, s'aconsegueix amb molt d'esforç crear una empresa reeixida.
- Poc després es tracta d'un empresari molt reconegut que rep tota mena d'elogis i guardons.

- Són persones amb tendència a l'egocentrisme i l'excés d'exposició als mitjans.
- Molts polítics volen estar a prop d'ells (i viceversa).
- L'èxit emborratxa.
- Excés de diversificació i d'adquisicions d'empreses ruïnoses.
- En aparèixer els primers resultats negatius, en lloc de reconèixer-ho i prendre mesures, s'opta per maquillar els comptes.
- Augmenta l'operativa amb paradisos fiscals i l'empresari roba fons.
- Augmenten les pèrdues i l'endeutament.
- Membres del Consell venen les seves accions abans que es desplomïn.
- Esclata l'escàndol arran de la confessió d'algun empleat o en suspendre els pagaments de deute.

Posteriorment, sobretot als Estats Units, alguns d'ells demostren una gran capacitat d'adaptació ja que reneixen com a conferenciants o tertulians de temes relacionats curiosament amb l'ètica.

Llenguatge dels defraudadors

El llenguatge utilitzat pels directius en les seves compareixences davant els mitjans de comunicació pot oferir indicis de maquillatge. D'acord amb la doctora Lilian Glass, especialista en l'anàlisi del comportament i llenguatge del cos i col·laboradora de l'FBI, hi ha senyals, la majoria de comunicació no verbal, que avisen que les persones poden estar mentint quan parlen:

- Repeteixen paraules o frases, és una forma de guanyar temps per comprovar que el que diuen és tot coherent.

- Proporcionen massa informació que no és requerida.
- Es toquen la boca en parlar.
- Mouen els peus, és un senyal que volen marxar.
- Els costa més parlar, la situació d'estrès fa que el seu sistema nerviós segregui menys saliva.
- Tendeixen a assenyalar més amb el dit.

També pot ser sospitosos quan la comunicació verbal no és coherent amb la comunicació no verbal (gestos, mirada).

En un estudi de més de 30.000 rodes de premsa de presidents i directors financers al 2012, David Larcker i Anastasia Zakolyukina de la Stanford Graduate School of Business van concloure que les mentides es poden descobrir analitzant la comunicació verbal (essencialment les paraules) ja que els directius menteixen:

- Usen més termes genèrics i menys paraules específiques.
- Fan servir paraules més superlatives, per exemple: "fantàstic" o "impressionant" en lloc de "bo".
- Usen menys el "jo" i parlen més en tercera persona per distanciar-se dels problemes.
- Fan menys errors de llenguatge i utilitzen menys afegitons tipus "ehem!" o "ah!". Una explicació és que es preparen més la intervenció així com les respostes a possibles preguntes.
- Utilitzen més paraules malsonants, insults... sobretot quan els fan preguntes compromeses.

Altres senyals verbals poden ser quan no responen clarament a les preguntes que es formulen.

Els indicis proposats són exemples de senyals als que convé parar atenció per detectar a temps frauds comptables. ■

L'índex de desenvolupament humà compleix 25 anys

ALBERT GARCIA PUJOL
Membre de la Comissió Economia i Sostenibilitat
agarcia pujol@economistes.cat

El creixement material és important, però s'ha de vincular al desenvolupament humà. Anem, doncs, "més enllà del PIB".

En el mes de desembre de l'any 2015, el Programa de les Nacions Unides per al Desenvolupament (PNUD) va publicar un nou informe sobre l'índex de desenvolupament humà (IDH) amb les dades de l'any 2014. La primera publicació d'aquest informe és de l'any 1990; el desembre del 2015 es va celebrar, doncs, el 25è aniversari de la publicació d'aquest índex. Cal fer una petita indicació, durant aquests 25 anys, s'han fet 24 informes, ja que els anys 2008 i 2009 es van agrupar en un informe conjunt, sota el títol de clara referència a la sostenibilitat, *Lluitant contra el canvi climàtic: solidaritat humana en un món dividit*.

El propòsit d'aquest índex és explicar, de manera rigorosa, la relació entre el desenvolupament econòmic i el de les persones, tot concretant-ho en una dada quantitativa. Aquesta relació no sempre és directa, de forma que hi ha països amb un desenvolupament humà menor que el d'altres a pesar de disposar d'una renda per càpita superior. De manera molt esquemàtica podríem dir que l'IDH ens ve a respondre: "Bé, hi ha hagut un increment de la renda material, però també ha millorat la vida de les persones?". De fet, el desenvolupament humà té a veure amb l'ampliació de les opcions, capacitats i oportunitats dels individus, i posa el fo-

cus més en la riquesa de la vida humana que en la riquesa de les economies. L'informe sobre el desenvolupament humà emfatitza que el verdader objectiu del desenvolupament no és només l'augment de la renda per càpita, sinó també la maximització de les opcions dels individus, tot millorant el desenvolupament dels drets humans, de les llibertats, de les capacitats i les oportunitats i possibilitant que les persones gaudeixin d'una vida més llarga, saludable i creativa. En resum, l'IDH sintetitza en un valor aquests conceptes.

L'IDH és un índex compost que lliga tres dimensions bàsiques del progrés humà: gaudir d'una vida saludable, mesurada per l'esperança de vida en el moment de néixer; el coneixement, mesurat pel nombre d'anys d'estudi, i el nivell de vida, indicat pel producte nacional brut per càpita. Tècnicament és la mitjana geomètrica dels índexs normalitzats de cadascuna d'aquestes tres dimensions. Un cop obtingudes les dades de cada país, els càlculs són relativament senzills i se'n poden veure els detalls en les corresponents notes tècniques del PNUD. El valor màxim de l'IDH és 1,0. Espanya ocupa el lloc 26, dels 188 països considerats en l'Informe, amb un valor de 0,876. Noruega és el país amb l'índex més alt, amb un valor de 0,944. El pitjor país és Nigèria amb un índex de 0,348. Quan l'índex té un valor menor a 0,555, es considera que s'està en una situació de desenvolupament humà baix. Hi ha 44 països

en aquesta situació. Al llarg d'aquests 25 anys l'índex, de mitjana, ha augmentat un 25%, i al voltant d'un 45% en els països més pobres.

Amb el transcurs dels anys, l'informe s'ha anat enriquint i, des de l'any 2010, inclou l'Índex del Desenvolupament Humà Ajustat a la Desigualtat, l'Índex de Desigualtat per Gènere i l'Índex Multidimensional de la Pobresa. Des de fa un parell d'anys, a aquesta família d'índexs s'hi ha afegit l'Índex de Desenvolupament per Gènere. Amb aquest conjunt d'índexs es pot veure, no només si hi ha creixement humà o no n'hi ha, sinó també si aquest creixement arriba a tot-hom i en quin grau hi arriba. Es pot dir que disposem d'un bon conjunt d'informació rigorosa i ben ordenada que ens ajuda a respondre a la pregunta que s'ha formulat al començament.

És ben conegut que la confecció de l'IDH es basa en la teoria del desenvolupament i del benestar del Nobel en Economia Amartya Sen. Aquesta teoria se sustenta en la visió de les capacitats objectives de què disposen les persones, com els mitjans per desenvolupar les seves maneres de fer i de ser, els seus *doings* i els seus *beings*. És la disposició

efectiva d'aquestes capacitats per fer coses, per desenvolupar lliurement les activitats escollides, per funcionar en la societat, els *functionings*, el que concreta i dóna una base d'objectivitat al desenvolupament humà i en permet la valoració. El focus d'aquest plantejament rau en el fet que considerar les capacitats com allò que les persones poden fer en la pràctica. Aquesta aproximació valora el paper que hi tenen tant la llibertat real, substantiva, per escollir, com la consideració objectiva de capacitats i realitzacions. Aquests dos elements, llibertat i objectivitat, allunyen aquesta aproximació basada en les capacitats de la visió, àmpliament utilitzada, de la teoria utilitarista del benestar, la qual, amb una visió més subjectiva de les preferències de les persones, no té en compte que no sempre poden actuar, ni funcionar, en un context de llibertat real, ni tenir, per tant, l'oportunitat d'escollir dintre d'una àmplia possibilitat d'opcions.

L'IDH, confeccionat sota la visió de les capacitats i les realitzacions, és, per tant, un índex que enfoca l'objectiu del desenvolupament com una expansió del conjunt de les capacitats de les persones. Com més s'expandeixen les capacitats, més desenvolupa-

L'Índex de Desenvolupament Humà lliga tres dimensions bàsiques del progrés humà: gaudir d'una vida saludable, el coneixement i el nivell de vida

ment hi ha. La professora de la Universitat d'Oxford Frances Stewart, en un treball publicat pel mateix Programa de les Nacions Unides per al Desenvolupament (PNUD), ha puntualitzat que l'IDH és "essencialment individualista" i postula una aproximació en què l'esfera social pugui integrar-se millor en l'estudi d'aquest desenvolupament. És una puntualització important que ens porta al centre del mateix concepte de desenvolupament humà. Des d'un punt de vista integral de la sostenibilitat, la dimensió de la sostenibilitat social s'afegeix a les dimensions de sostenibilitat econòmica i de sostenibilitat ambiental. La sostenibilitat social posa el focus en la cohesió social. Un desenvolupament sostenible ha de ser-ho, també, socialment, és a dir, ha de garantir un progrés per a tothom i possibilitar un progrés humà dins d'una societat inclusiva que s'allunyi del conflicte i s'identifiqui amb uns valors compartits també per tothom. L'IDH, escriu la professora Stewart, hauria d'anar més enllà de l'avaluació de les preferències individuals considerades autònomes i incorporar-hi la valoració de les institucions que de manera inevitable conformen aquestes preferències individuals i en matinen l'autonomia.

La importància de les institucions en el desenvolupament econòmic i social és un tema recollit i reconegut en la diversa literatura econòmica. Com una mostra d'aquest reconeixement, es pot fer referència a dos llibres relativament recents, escrits des de pensaments molt diferents. El primer seria el llibre, d'àmplia difusió, dels economistes Daron Acemoglu i James Robinson que duu per títol la pregunta *Per què fracassen les nacions?* En aquest llibre els autors defensen la importància que tenen les institucions amb caràcter integrador i inclueixen per aconseguir una prosperitat sostinguda. Un segon exemple podria ser el de l'historiador Nial Ferguson i el seu llibre *La gran degeneració*, quan emfatitza la importància de

la societat civil i de l'associacionisme com a causa i efecte del floriment d'una societat pròspera. Així, doncs, sembla ben acceptat l'estret lligam entre les institucions, enteses com un conjunt d'associacions civils i de normes i regles de comportament, i el foment de les capacitats, el desenvolupament d'oportunitats i la formulació de les preferències individuals. El problema que es presenta quan es vol incorporar el paper de les institucions en una mètrica de desenvolupament humà és d'ordre pràctic. Avui dia es fa molt difícil, per no dir impossible, disposar

a la pregunta de com pot el treball millorar el desenvolupament humà. Si bé aquesta és la pregunta central, l'abast de l'informe sobre el treball i el desenvolupament humà és molt més extens, i a través de sis capítols i més de 150 pàgines s'endinsa en diversos aspectes de la relació entre treball i desenvolupament humà. És un informe ampli, impossible de resumir en aquestes notes, però del qual podem comentar dos aspectes molt concrets. Un primer aspecte és

El valor màxim de l'IDH és 1,0. Espanya ocupa el lloc 26 dels 188 països recollits, amb un valor de 0,876. Noruega té el més alt, 0,944, i Nigèria el més baix, 0,348

d'un catàleg, país a país, d'institucions homogeneïtzades, tampoc es disposen de dades coherents que facilitin una valoració consistent de les institucions. Tot i no incorporar el pes de les institucions socials, el treball fet pel Programa de les Nacions Unides per al Desenvolupament progressa i, com s'ha indicat al començament, l'Índex de Desenvolupament Humà ve acompanyat d'un conjunt d'índexs que n'amplifiquen el sentit i que presenten una informació rigorosa i ben articulada, la qual permet un visió molt acurada de com evoluciona el desenvolupament humà. Cada informe sobre el desenvolupament humà tracta, també, un tema de forma monogràfica. L'informe de desembre del 2015, en el seu 25è aniversari, porta per subtítol *Treball per al desenvolupament humà* i dona respos-

que el vincle entre treball i desenvolupament humà no és automàtic. Un segon tema per anotar és el que fa referència al món canviant del treball.

El treball, com indica l'informe, permet a les persones guanyar-se la vida i tenir seguretat econòmica. Permet també, tant si és treball remunerat com si és treball no remunerat, que els ciutadans participin en la societat, i els confereix un sentit de dignitat i vàlua personal. El treball consolida les societats. Però també és una realitat que el vincle entre treball i desenvolupament humà no és automàtic. Quan el treball adopta formes d'explotació, de discriminació o d'esclavatge, quan hi ha coerció i dominació sobre les persones, llavors el desenvolupament humà queda totalment perjudicat; els drets humans, vi-

olats; la dignitat humana, menystinguda, i la llibertat i l'autonomia de les persones, sacrificades. En síntesi, qualsevol treball no promou el desenvolupament humà.

D'altra banda, el món del treball és un món canviant i aquest canvi ve impulsat per la globalització i la revolució tecnològica. L'informe analitza el significat d'aquest canvi i confirma la majoria de conclusions dels diferents estudis fets en els últims anys sobre aquest tema. La globalització ha fet que moltes activitats econòmiques estiguin integrades en xarxes de producció global, les conegudes cadenes de valor globals. Amb les cadenes de valor, la producció de qualsevol bé o servei es configura a través de processos de producció dispersos internacionalment i coordinats per multinacionals que, en general, tenen la seva central en països desenvolupats. Aquesta nova realitat ha estat possible gràcies a la nova tecnologia digital, i també, entre d'altres, gràcies a l'accés a una energia barata.

Aquesta nova realitat té els seus guanyadors i els seus perdedors, amb afectació diferent segons el país i el sector. En general, en els països desenvolupats ha creat una dualitat en el món del treball, amb un increment dels guanys dels treballadors molt qualificats i el sosteniment dels treballadors amb poca qualificació, especialment vinculats al sector dels serveis. Els treballadors enmig d'aquests dos extrems han estat els perdedors.

Per tant, podem concloure que el monogràfic sobre el món del treball conjuga bé amb les taules dels diferents índexs continguts en l'Informe i el conjunt proporciona un bon exemple sobre la importància i la necessitat d'analitzar i exposar l'economia posant l'èmfasi en les persones. ■

Educació emprenedora segons el nivell educatiu

AMADEU IBARZ
Vicepresident del Grup de Treball
d'Emprenedoria i Creació d'Empresa
del Col·legi d'Economistes de Catalunya
emprenedoria@coleconomistes.cat

En aquest article fem un resum del treball realitzat pel Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya respecte a l'educació emprenedora l'any 2014 en els diferents nivells educatius.

Educació primària

Pel que fa a l'educació primària, les dades disponibles posen de manifest que aproximadament dues tercers parts dels països europeus (o de les regions dins dels països europeus) consideren explícitament l'educació emprenedora en els seus documents estratègics i/o plans d'acció i, al mateix temps, en fan una incorporació curricular transversal.

Aquest seria el cas d'Espanya i Catalunya, on l'educació emprenedora a l'educació primària no s'articula mitjançant continguts o assignatures específiques, sinó que forma part dels valors i les competències horitzontals que es desenvolupen a través de totes les assignatures i de les activitats d'aprenentatge.

Educació secundària obligatòria

En relació amb l'educació secundària obligatòria, les referències explícites a l'educació emprenedora en els documents estratègics i/o els plans d'acció són molt freqüents, més que en el cas de l'educació primària. Les aproximacions transversals curriculars al món de l'emprenedoria estan tan esteses com les incorporacions a través d'assignatures específiques, i a la major part dels països conviuen tots dos models, tal com succeeix a Espanya i Catalunya.

Educació secundària postobligatòria

Tots els països europeus fan referències explícites a l'educació emprenedora en els documents estratègics i/o plans d'acció dels nivells corresponents a l'educació secundària postobligatòria. L'aproximació transversal curricular està tan estesa com a l'educació secundària obligatòria. Allò més destacable és el nombre elevat de països europeus en què es dona una combi-

“L'OCDE destaca la manca d'una massa crítica de professorat expert en emprenedoria a moltes universitats europees”

nació de models d'integració: transversalitat curricular i inclusió en assignatures optatives (per exemple, Espanya i Catalunya) o en assignatures obligatòries, depenent de cada cas.

Formació professional inicial

Pel que fa concretament a la formació professional inicial, l'educació emprenedora és particularment rellevant, atesa l'orientació específica d'aquesta formació envers la inserció de l'alumnat en el món del treball. L'educació emprenedora ja s'inclou de manera explícita en els currículums estatals de la major part dels països europeus. En alguns estats membres de la UE com Espanya, Estònia i Polònia l'educació emprenedora és obligatòria en aquest nivell educatiu.

Tanmateix, la CE reporta que, en termes generals, l'emprenedoria

no està inclosa transversalment en moltes activitats d'aprenentatge; la participació de l'alumnat és limitada; els mètodes d'ensenyament no són els més eficients; l'element pràctic de l'educació emprenedora és relativament absent; el professorat no és del tot competent en aquest àmbit i/o les persones emprenedores i empresàries no estan suficientment implicades en l'educació emprenedora.

Estudis universitaris

El procés de Bolonya pot representar un revulsiu de cara al desenvolupament de l'educació emprenedora en l'àmbit universitari. La demanda d'educació emprenedora a la universitat és una tendència creixent a Europa, però posa de manifest una manca de recursos tècnics, humans i de finançament que ha posicionat històricament el vell continent per sota dels Estats

científics i tecnològics, es constata que les universitats europees proporcionen una formació de qualitat molt elevada en el terreny de les enginyeries, la tecnologia i la ciència, però, en canvi, la comercialització de l'I+D+i es troba en les beceroles. Cal assenyalar, els esforços fets per la universitat espanyola de cara a la creació d'empreses basades en aquesta transferència de coneixements. Tal com reconeix la CE, moltes institucions han desenvolupat programes de detecció i contractació de persones emprenedores, amb estructures paral·leles de suport per al desenvolupament d'idees en negocis viables d'ençà l'any 2008.

Formació professional per a l'ocupació

La formació professional per a l'ocupació ha experimentat al llarg dels darrers anys un canvi d'enfocament a favor de l'educació emprenedora centrada en la creació d'empreses i l'autoocupació.

Alhora, cal esmentar l'existència de programes de foment de l'emprenedoria des de les administracions locals i els organismes territorials en l'àmbit del desenvolupament local, així com l'existència de programes i iniciatives adreçades a les persones que volen iniciar el seu negoci, però que no depenen directament de l'Administració.

El Grup de Treball d'Emprenedoria i Creació d'Empreses espera que amb el desenvolupament de la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització, millori la situació de l'educació emprenedora als nostres centres educatius. ■

Units en aspectes com l'experiència acumulada, l'orientació al creixement, la institucionalització de l'emprenedoria a la universitat, l'aprenentatge multidisciplinari, i els vincles entre l'acadèmic i els negocis.

Així, per a l'OCDE, l'educació emprenedora no està suficientment integrada en els documents estratègics i/o plans d'acció, com tampoc en el conjunt dels processos d'ensenyament i aprenentatge de les institucions universitàries: l'educació emprenedora s'ofereix normalment com a opció i no està present en molts departaments. També destaca la manca d'una massa crítica de professorat expert en emprenedoria a moltes universitats europees.

Finalment, pel que fa a la creació d'*spin-offs* a les institucions

L'assessorament financer post-MiFID II i la llei de Say

GERMÁN GUEVARA MILLÁN,
EFP, chief financial planner
gguevara@bissan.es

XAVIER SAN MIGUEL MORAGAS
CFA, general manager
xsanmiguel@bissan.es

La llei de Say diu: "L'oferta crea la seva pròpia demanda". Il·lustrarem amb un exemple aquest famós postulat de 1803, descrit per primera vegada per Jean-Baptiste Say.

"En els anys del descobriment d'Amèrica, un acomodat comerciant de sabates del Regne va decidir enviar dos dels seus millors homes a explorar oportunitats de negoci al Nou Món, ja que ell no s'arriscaria a tan agosserada travessia. A un emissari el va enviar a terres asseques i a l'altre, on els inques. Després del seu retorn, els va reunir preguntant-los:

–Vosaltres heu conegut les terres d'Índies i la seva gent. Veieu oportunitats d'expandir el meu negoci?

Quina va ser la seva sorpresa en escoltar tan dispar opinió, ja que mentre un li va dir:

–Senyor, sento comunicar-li que aquests nadius vesteixen peus descalços i no hi ha possibilitat de vendre les vostres sabates.

L'altre li va dir:

–Sento discrepar, però precisament perquè no les usen, crec que hi ha una oportunitat de negoci infinita per a la vostra fortuna".

Una cosa semblant a aquesta passa amb l'assessorament financer i el repte que implica la implementació de la normativa

MiFID II, l'entrada en vigor de la qual s'ha endarrerit fins al 3 de gener de 2018. Dins dels molts aspectes que aborda, en la part referida a la "protecció de l'inversor", un dels més importants és que obliga les entitats de serveis d'inversió a declarar si el servei d'assessorament que presten ho fa de forma independent o no. En general, una entitat és independent si compleix dos requisits:

a) Tenir accés i oferir-li al client un ventall ampli de productes.

b) No retenir les retrocessions que pugui arribar a rebre de les gestores d'un fons d'inversió. En altres paraules: no limitar-se a vendre producte propi i cobrar directament als clients.

Per una altra part, qui no es declari independent podrà quedar-se amb el que li pagui la gestora del fons per comercialitzar el seu producte, però haurà d'informar als clients sobre aquest import (en euros) i justificar que això implica una millora en el servei.

El fet de cobrar directament del client o explicar-li quant s'està rebent de la gestora ha generat una gran controvèrsia i preocupació en la indústria perquè, en un país dominat per la distribució bancària i la venda creuada, aquest exercici de transparència no és fàcilment paït per part del sector. El gran temor, repetit a totes les

conferències (seminaris, fòrums, congressos i un llarg etcètera), és que: "Els espanyols no estan preparats per pagar per assessorament", "Espanya és diferent" i la indústria haurà de "reinventar-se".

I diem que l'activitat d'assessorament financer post-MiFID II pot ser un nou exemple de llei de Say atès que considerem que el servei d'assessorament es consolidarà com un servei professional pel qual el client o bé pagarà de forma explícita o bé serà informat de quants diners li han retingut en virtut d'aquest servei. Es tracta d'una nova oferta de servei que, si és de qualitat, crearà la seva pròpia demanda.

D'això podem donar fe aquelles entitats que, cobrant directament al client per l'assessorament, veiem com el servei millora perquè el client que és conscient del cost és, per definició, més exigent i s'implica més en el servei.

En la situació actual, el client és una part passiva de la relació i es limita a suposar que allò que se li recomana és el millor. En la situació post-MiFID II, el client es "molestarà" a entendre millor

quant estan rebent pels productes que inclouen en la cartera del client. Això farà que un client, fins i tot sense pagar explícitament, sàpiga que el seu assessor ha rebut, per dir alguna cosa, 1.500 euros en concepte de retrocessions. Amb aquesta informació, en cas de no estar-hi d'acord, estarà més obert a buscar un altre assessor encara que això li suposi un cost lleugerament superior. Aquesta situació és més difícil si el client creu que el servei és "gratis".

Un altre efecte col·lateral d'aquest nou escenari és que, per definició, es reforçarà la confiança que hi ha d'haver entre el client i l'assessor, ja que, evidentment, si no hi ha prou confiança, el client no continuarà pagant el cost d'assessorament. Creiem que això serà gradual, però sense cap mena de dubte potser serà l'efecte més important de la nova situació. El fet que les entitats s'adonin que els seus clients no són captius i que poden marxar en qualsevol moment per buscar un servei de millor qualitat, serà una de les majors transformacions d'aquesta indústria. Aquesta situació serà un fenomen sociològic: molta gent només començarà a canviar d'assessor quan vegi que

El fet que les entitats s'adonin que els seus clients no són captius i que poden marxar en qualsevol moment serà una de les majors transformacions d'aquesta indústria

allò que se li està oferint, demanarà més explicacions, es preocuparà de què l'assessor faci millor el seu treball (ja que sap el que està pagant) i segurament l'assessor doni més informació.

Aquesta dinàmica farà que els clients siguin més exigents i no sempre estaran d'acord amb el seu actual assessor, la qual cosa potser els porti a buscar-ne un altre, tot i que això impliqui pagar una mica més. Recordem que els assessors que es declaren no independents no cobraran al client, però hauran d'informar, en euros,

els seus amics o familiars ho han fet. Com més clients ho facin, millor, perquè exigirà que els assessors donin un millor servei i no més sobreviuran els qui realment treballen per i per al client.

En un escenari idíl·lic, podria succeir que el servei d'assessorament financer post-MiFID II, en cinc o 10 anys a partir de la seva implantació, doni un gir de 180 graus i passi de ser un servei dominat per la indústria a ser un servei dominat pel client, on aquest tingui moltíssima més implicació i capacitat de decisió. ■

Retribució en espècie per la cessió d'un vehicle a un treballador de l'empresa. Repercussió de l'IVA

RICARD VIÑA

Economista, assessor fiscal del Col·legi i membre de la Comissió d'Assessors Fiscals
fiscals@coleccionomistes.cat

Les retribucions en espècie han estat un dels temes més polèmics del nostre sistema fiscal, sobretot pel que fa a la cessió per a ús privat dels vehicles cedits per les empreses als seus treballadors, però també en el cas dels tiquets de menjar o l'ús gratuït d'habitatge, transport, etcètera, malgrat que en menor mesura de conflictivitat.

El nucli de la polèmica de les retribucions en espècie és la tributació i el tractament en l'IRPF i, sobretot des del 2011, en l'IVA.

I per què des del 2011 en l'IVA?

Doncs perquè fins al 2011, la interpretació de l'Administració Tributària en relació amb la cessió d'ús per part de l'empresa als treballadors de vehicles automòbils per a finalitats privades, a efectes de l'IVA, era considerar com a deduïble el 50% de l'IVA suportat en la seva adquisició o lloguer per part de l'empresa i la no subjecció o l'IVA de la cessió a favor dels treballadors.

Però vet aquí que la Direcció General de Tributs (DGT), en una consulta vinculant del 30 de maig de 2011, la CV-1379-11, rectifica una altra CV, la V075-11, que va quedar anul·lada sense cap mena de justificació pel canvi de criteri, però amb el rerefons d'una famosa o coneguda Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) dictada en l'assumpte "Astra Zeneca UK Ltd."

A partir d'aquesta sentència, l'Administració Tributària consi-

dera que la cessió de l'ús d'automòbils per part de l'empresa als seus treballadors constitueix una retribució en espècie d'obligat compliment per a l'empresari, bé sigui perquè s'estableix de forma expressa en el contracte laboral o bé perquè s'acorda de manera verbal entre les parts.

Per això, l'Administració Tributària considera que una part de la prestació laboral dels treballadors és la contrapartida de la cessió esmentada.

I, per tant, la cessió d'ús d'un vehicle automòbil a un treballador es considera a efectes de l'IVA una prestació de serveis efectuada a títol oneros i, per tant, com tot seguit veurem, subjecta a l'IVA.

Subjecció a l'IVA

Només estan subjectes a l'IVA les operacions realitzades a títol oneros i mitjançant contraprestació, ja sigui en diners o en espècie.

La subjecció a l'IVA exigeix l'existència d'una transacció entre les parts, d'una relació jurídica per la qual les parts hagin convingut una contraprestació. Hi ha d'haver una relació directa entre el bé lliurat o el servei prestat i la contraprestació rebuda (Sentència de 5/2/81, TJUE). Excepcionalment, també estan subjectes a l'IVA, per raons de

neutralitat, determinades operacions sense contraprestació, com ara els autoconsums.

Si la retribució en espècie, com ara la cessió d'un vehicle, d'un equip informàtic, d'un habitatge, etcètera, és dependent de la retribució dinerària perquè redueix el seu import, es considerarà una prestació de serveis a títol oneros subjecta a l'IVA.

Per contra, si les retribucions en espècie són independents de les retribucions dineràries, es consideren serveis a títol gratuït i només estaran subjectes a l'IVA si es realitzen per a fins aliens a l'empresa (autoconsum).

Deducció de l'IVA suportat

Per tant, la determinació del ca-

terminen el dret a deduir les prestacions de serveis subjectes i no exemptes de l'IVA.

Segons la DGT, en aquells supòsits en els quals existeixi una relació laboral en la qual se satisfà una retribució en espècie, es produeix una prestació de serveis onerosa subjecta a l'IVA i, per tant, l'empresa repercutirà l'IVA corresponent i podrà deduir-se l'IVA suportat en l'adquisició de béns o serveis. Per contra, si la prestació de serveis (cessió de vehicle) al treballador és realitzada a títol gratuït (no hi ha contraprestació), l'operació no estarà subjecta a l'IVA i l'empresa no tindrà dret a deduir-se l'IVA suportat per l'adquisició de béns i prestacions de serveis, en aplicació de l'article 96.Ú.5è, LIVA.

Base imposable

En les operacions en què l'empresa cedeix l'ús d'un vehicle automòbil a un treballador per a necessitats privades, la base imposable es determinarà segons el valor que haguessin acordat en condicions normals de mercat parts independents perquè, a efectes de l'IVA, les relacions entre l'empresari i el treballador es consideren operacions vinculades (Art. 79.Cinc, b), LIVA).

Facturació

En la cessió d'ús del vehicle destinat a fins particulars, l'empresa està obligada a repercutir l'IVA al treballador i a ingressar-lo a l'AEAT. La repercussió s'haurà d'efectuar mitjançant l'expedició de factura, ja sigui pagada en efectiu o a través de la nòmina.

Atenció

El criteri de l'Administració Tributària és que la valoració de la cessió del vehicle s'haurà de ponderar en funció de la seva disponibilitat i no segons l'ús efectiu, la qual cosa és, i serà, motiu de discrepància. ■

La valoració de la cessió del vehicle s'haurà de ponderar en funció de la disponibilitat i no segons l'ús efectiu

Els preus de les primeres matèries s'enfonsen amb la revisió de les produccions mundials

PACO YGLESIAS

Economista, consultor expert en primeres matèries alimentàries
fyglesias55@gmail.com

El 12 de setembre, l'USDA (Departament d'Agricultura dels EUA) va publicar la nova revisió a l'oferta i demanda de cereals. En aquesta revisió, les produccions per a la collita 2016-2017 batrien un rècord superant els 2.547 milions de Tm davant dels 2.459 produïts durant la campanya 2015-2016. El major canvi estaria relacionat amb la producció de blat de moro, que augmenta en més de 66 milions de Tm al món. Referint-nos al continent europeu, la producció total de cereals a la UE s'estima en 300 milions de Tm davant dels 310 en el període 2015-2016.

Blat

La producció d'aquest cereal a la zona centre i nord de la UE s'ha vist impactada per una climatologia molt desfavorable durant els mesos de maig i juny. Així doncs, els rendiments per a França, primer productor europeu de blat, podrien ser uns dels més baixos dels últims 30 anys. Es produeix una situació similar a Alemanya, Regne Unit i Països Baixos. Per contra, la producció als països del sud de la UE es considera de bona a molt bona encara que els seus millors rendiments no arriben a compensar la minva productiva de les altres regions. Globalment, l'USDA estima una producció de la UE de 145 milions de Tm davant dels 160 milions de la collita de 2015-2016.

La producció estimada supera en volum les necessitats internes, encara que alguns sectors com el de la molinaria tindran dificultats per aconseguir subministrar-se internament d'aquells blats de qualitat necessaris per a elaborar les farines i els productes. Així doncs, una primera estimació d'aquests

recursos disponibles situen el menyscapse entre 15 i 18 milions de Tm. El sector exportador es veu perjudicat en la seva activitat dirigida a països tercers i les exportacions de blat de forma global es revisen substancialment a la baixa.

Ordi

La producció d'ordi a la UE gairebé no presenta canvis significatius respecte l'any 2015-2016, situant-se al voltant dels 61 milions de

cultor) sembla haver fet efecte al reduir-se la superfície i la nova estimació de producció se situa en 216 milions de Tm (8 milions per sota de la campanya anterior).

Quan a partir de la campanya 2005-2006 als EUA es va duplicar –respecte el 2001-2002– el volum de consum d'aquest cereal per la producció d'etanol i va continuar creixent fins als 130 milions de Tm estimades actualment, es va iniciar una escalada

“Hi ha preus massa baixos per mantenir la productivitat i assegurar a mitjà termini un retorn econòmic positiu per al pagès”

Tm. La producció mundial d'ordi estaria al voltant dels 144 milions de Tm davant dels 147 del 2015-2016.

Blat de moro

● Producció

La progressió de la producció d'aquest cereal en el món és implacable i imparabile, i resulta sorprenent observar la capacitat d'innovació que té aquest cereal per a satisfer l'augment de la demanda.

A la sèrie que reproduïm dels últims 10 anys, pot observar-se que la producció mundial ha crescut en un 145%, passant de 700 Tm a més de 1.000 Tm en la campanya actual, constituint –en cas d'assolir aquesta xifra– un nou rècord històric. Els EUA aporten en aquest cas 40 milions de Tm més, amb un rendiment pròxim d'11 Tm per hectàrea.

A la Xina, la reducció del preu local del blat de moro (abolició d'una política de preus garantits a l'agri-

de preus que va marcar dos màxims a la borsa de Chicago, un el juny de 2008 (765 cents \$/bu) i l'altre l'agost de 2012 (843 cents \$/bu) ajudant –posteriorment– a potenciar el conreu i les produccions d'aquest cereal.

Les millors perspectives de subministrament a nivell global han portat la cotització actual del blat de moro pel venciment spot per sota dels 330 cents \$/bu (representa una caiguda de més de 160 €/Tm al canvi actual).

Pel que fa a la UE, l'USDA estima que la producció serà pròxima al 62 milions de Tm davant dels 57 del 2015-2016.

● Consums

Per sectors, el consum de blat de moro amb destí a la producció de pinso s'estima sense canvis significatius i tampoc se n'espera cap de destacable en el sector industrial de la producció de midó, malgrat la possible millora de les pers-

pectives econòmiques, per a qual cosa es podria estimar que el ritme de creixement sigui paral·lel al creixement de l'economia a la UE.

El gran dubte es manté en el consum per la fabricació d'etanol, on existeix un marge de variabilitat al voltant d'1 milió de Tm depenent de les decisions que es prenguin quant a la represa –o no– de la producció de les fàbriques de Rotterdam i de Lacq a França (Abengoa), i de la formulació final de les fàbriques al Regne Unit que, depenent dels diferencials de preus, podrien optar per un o altre cereal.

Amb tot, la UE mantindria un dèficit extern estimat d'uns 9,5 milions de Tm. La manera com es satisfaci la conclusió d'aquest dèficit dependrà no només dels preus sinó de les necessitats de blat de moro GM o NO GM, de la manera com la Comissió a Brussel·les estableixi les quotes per la importació, dels problemes potencials del cultiu amb el tenor en micotoxines i, com no, de la política de comerç exterior de països com la Xina, Rússia o Ucraïna a l'hora d'ajustar els seus balanços.

En resum:

1. Situació de confort en general, tenint en compte la quantitat de cereal disponible a la UE i al món.
2. Preus baixos, per sota dels 400 cts \$/bu per al panís i de 450 cts \$/bu per al blat al CBOT.
3. Dificultat al sector de la indústria farinera per aconseguir les qualitats de blat desitjades.
4. Ràtio de faves de soja/panís favorable al primer, incentivant-ne la superfície del primer per a les properes noves sèmbras al món.
5. Competitivitat del blat respecte al panís en fórmules d'alimentació animal.
6. Preus massa baixos per mantenir la productivitat i assegurar a mitjà termini un retorn econòmic positiu per al pagès. ■

El futur del treball

ÀNGEL HERMOSILLA
Economista
hermosilla@coleconomistes.com

La Quarta Revolució Industrial, juntament amb altres grans canvis de caire demogràfic, geopolític i socioeconòmic, està transformant profundament el mercat de treball i ho continuarà fent encara més els propers anys, provocant importants modificacions de caràcter quantitatiu i qualitatiu. Amb aquest context, a principi del 2016 el World Economic Forum (WEF) feia públic el document *The Future of Jobs*, que té per finalitat analitzar l'impacte dels factors clau de canvi demogràfic, socioeconòmic i tecnològic i veure la seva incidència sobre les funcions laborals, els nivells d'ocupació i les habilitats. L'informe es basa en una enquesta a responsables de recursos humans i executius d'alt nivell de companyies repartides en nou grans sectors d'activitat, que cobreixen 15 de les economies més grans del món, les quals suposen el 65% de la força de treball mundial.

Pel que fa a l'impacte total, s'anticipa que en els 15 països analitzats es podrien perdre, en els propers cinc anys, 7,1 milions de llocs de feina, sobretot en treballs de coll blanc d'oficina i en feines d'administració. Això serà parcialment contrarestat per la creació de 2,1 milions de nous llocs, principalment en categories i famílies de feines molt especialitzades, com informàtica i matemàtiques o arquitectura i enginyeria. Segons el WEF, aquestes prediccions són relativament conservadores i no han de deixar espai per a la complaença.

Factors clau de canvi

Mentre que algunes tendències fan pensar en un futur de pros-

peritat i de creació d'ocupació, altres impliquen grans reptes que exigeixen una adaptació proactiva per part de governs, societats, corporacions i individus. Certament es generaran nous tipus de feina, però altres es veuran sotmeses a una transformació profunda. Aparició de noves categories de treball i d'ocupacions que desplaçaran total o parcialment d'altres existents, i que canviaran les habilitats i com i on treballa la gent. Per tot això, és necessari un esforç d'ajustament urgent i concertat.

L'informe identifica els principals factors clau o *drivers* de transformació, assenyalats pels participants a l'enquesta pensant en l'any 2020. El més important són els canviants entorns de treball i les condicions de treball flexi-

bles, que ja s'estan produint en l'actualitat. Les noves tecnologies fan possible la feina en qualsevol moment i en qualsevol lloc, cosa que fragmenta les cadenes de fabricació i les tasques i els treballs. Un altre *driver* a destacar és l'internet mòbil i la tecnologia del *cloud*. Als anteriors també cal afegir els avenços en la potència de la informàtica i el Big Data, seguit de prop, segons ordre de rellevància, per l'augment de la classe mitjana en els mercats emergents, el canvi climàtic, les limitacions en recursos naturals i la transició cap a una economia verda, les noves

fonts i tecnologies d'energia, i la creixent volatilitat geopolítica. En termes quantitatius, els factors tecnològics són els que tindran un major impacte sobre la creació d'ocupació. Segons WEF, s'estima que aquests provocaran un increment acumulatiu del treball d'un 2,02% en el període 2015-2020. Malgrat l'anterior, particularment els *drivers* que tindran una major incidència quant a generació específica de llocs de feina són de caire demogràfic i socioeconòmic, la demografia jove en mercats emergents (5,16%), l'augment de les aspiracions i del poder econòmic de les dones (4,04%), l'augment de la classe mitjana en mercats emergents (3,13%), la ràpida urbanització (3,10%) i els materials avançats, biotecnologia i genòmica (3,08%).

Les disrupcions provocades pels diversos drivers i el seu impacte variaran per regions i països i, també, per sectors. Per exemple, els canviants entorns de treball i les condicions de treball flexibles són més importants en les economies avançades, mentre que l'augment de la

tència de la informàtica i el Big Data afectaran, sobretot, les activitats de les tecnologies d'informació i comunicació, de serveis financers i de serveis professionals. En un altre sentit, les noves preocupacions dels consumidors sobre els problemes ètics i de privacitat incidiran, principalment, en els sectors de consum, de serveis financers i de tecnologies d'informació i comunicació.

Tipologia de treball

Segons famílies, cal destacar que s'espera un fort creixement de l'ocupació en arquitectura i enginyeria i en informàtica i matemàtiques, amb alces previstes en la taxa d'increment acumulatiu d'un 3,21% i d'un 2,71%, respectivament, en el període 2015-2020. D'altra banda, s'anticipa una caiguda en manufactura i producció (1,63%), en art, disseny, entreteniment, esports i *media* (1,03%), en construcció i extracció (0,93%) i en instal·lació i manteniment (0,15%), així com un declivi significatiu en tasques d'oficina i administració (4,91%).

Més específicament, l'informe del WEF apunta dos tipus de feina com les més remarcables quant a dinamisme en opinió dels participants a l'enquesta de pràcticament tots els sectors i països. Es tracta, d'una banda, de l'analista de dades, del qual les empreses esperen que les ajudin a donar sentit a l'ingent quantitat d'informació que es genera gràcies a les noves tecnologies. I, d'altra part, el representant de vendes especialitzades, atès que cada sector necessitarà d'experts en comercialització de la seva oferta als clients. Altres especialitzacions laborals a destacar inclouen nous tipus de recursos humans i especialistes en desenvolupament organitzacional, així com especialitats d'enginyeria (materials, bioquímica, nanotecnologia i robòtica), especialistes en regulació i relacions governamentals, experts en sistemes d'informació geoespacial, i dissenyadors comercials i industrials. ■

Les noves tecnologies fan possible la feina en qualsevol moment i en qualsevol lloc, cosa que fragmenta les cadenes de fabricació i les tasques i els treballs

bles, que ja s'estan produint en l'actualitat. Les noves tecnologies fan possible la feina en qualsevol moment i en qualsevol lloc, cosa que fragmenta les cadenes de fabricació i les tasques i els treballs. Un altre *driver* a destacar és l'internet mòbil i la tecnologia del *cloud*. Als anteriors també cal afegir els avenços en la potència de la informàtica i el Big Data, seguit de prop, segons ordre de rellevància, per l'augment de la classe mitjana en els mercats emergents, el canvi climàtic, les limitacions en recursos naturals i la transició cap a una economia verda, les noves

classe mitjana es produeix sobretot en mercats emergents. De la mateixa forma, les noves fonts d'energia i tecnologies tindran un major pes específic en països del Golf Pèrsic, alhora que l'adaptació al canvi climàtic té un protagonisme més rellevant en els països europeus.

Des de la perspectiva sectorial es pot esmentar, per exemple, que les noves fonts i tecnologies energètiques tindran un impacte específic superior sobre les branques de l'energia, de les infraestructures i de la mobilitat. Per la seva part, els avenços en la po-

Balanç del mecanisme de la segona oportunitat i exoneració del passiu

JORDI ALBIOL,
*Responsable àrea de Concursal
a Rousaud Costas Duran SLP*
jalbiol@rcdsip.com

CRISTIAN VALCÁRCCEL
*Advocat àrea de Concursal
a Rousaud Costas Duran SLP*
cvalcarcel@rcdsip.com

Transcorreguts més de dos anys d'ençà l'entrada en vigor del mecanisme de la segona oportunitat, tot i que l'actual règim regulatori va quedar establert en virtut de la Llei 25/2015, de 28 de juliol, el balanç que hem de fer, sense ser decebedor, és més aviat poc encoratjador.

Segons les dades publicades el darrer mes d'octubre per part del Registre d'Economistes Forenses (REFOR), ja s'han superat les 1.000 mediacions concursals, requisit habitual, tot i que no essencial, per a aconseguir, al final del camí, l'exoneració del passiu insatisfet per a aquells deutors de bona fe que compleixin determinats requisits, tant personals com processals.

Catalunya és la comunitat autònoma on més cops s'ha recorregut a la mediació concursal, amb un total de 239 sol·licituds, seguida per la comunitat autònoma de València (193) i la de Madrid (188). Ara bé, si durant el primer any d'aplicació, l'aparició de la mediació concursal havia significat un augment del 878%, el darrer any s'observa un accentuat fre en la tramitació d'aquesta institució.

Així doncs, l'efecte crida que tant el legislador com els operadors jurídics esperàvem des de

l'entrada en vigor de l'esmentat mecanisme per exonerar el passiu insatisfet no ha estat l'esperat.

Tres són, segons la nostra opinió, els motius que han portat a què milers de ciutadans d'arreu de l'Estat espanyol que es troben en situació d'insolvència i poden, tècnicament, optar a l'exoneració del seu passiu per tenir una segona oportunitat, hagin optat per no fer el pas endavant i iniciar el procediment:

- El complex marc normatiu, que va ser introduït pel tràmit d'urgència, amb mancances de contingut, d'aplicació i contradicci-

Catalunya és la comunitat autònoma on més cops s'ha recorregut a la mediació concursal, amb un total de 239 sol·licituds

ons realment preocupants. A tall d'exemple, encara no queda clar i depèn del tribunal que coneix de cada assumpte, el paper del crèdit de dret públic a l'eventual exoneració, els concrets honoraris del mediador i posterior administrador concursal, la possibilitat o no de plantejar un pla de pagaments si no s'aconsegueix el pagament del crèdit contra la massa i del crèdit privilegiat, etcètera.

Tot i això, cal mencionar que, el 15 de juny, els jutges mercantils de Barcelona i el Jutjat de Primera Instància número 50 de Barcelona (encarregat de tramitar els procediments concursals de les persones físiques no empresàries amb domicili a la ciutat comtal) van donar publicitat al seminari on abordaven i acordaven diverses qüestions relatives a l'exoneració del passiu insatisfet, intentant donar llum a moltes de les qüestions dubtoses del text normatiu. Sens dubte, una contribució per a completar la llei i dotar el sistema de seguretat jurídica (i no és la primera vegada que ho fan), que tots els operadors concursals varem aplaudir.

- Les constants referències a la imminent reforma del text normatiu. Des de l'entrada en vigor de l'actual regulació, es parla del fet que el text serà reformat, tant per les esmentades mancances com per la necessitat d'adaptar el seu contingut a les recomanacions de la Comissió Europea, amb l'afegit que el bloqueig polític que patia l'Estat feia impossible qualsevol reforma legislativa.

En aquest sentit, destaca l'acord de govern entre Ciutadans i el Partit Popular publicat el 28 d'agost, on els primers exigien, entre d'altres, revisar els

quisits per a què els deutors més vulnerables puguin cancel·lar els seus deutes mitjançant la dació en pagament del seu habitatge habitual, mantenint el dret a continuar a casa seva durant el termini de tres anys abonant una renda que no superi el 30% dels ingressos de la unitat familiar del deutor.

- La competència atribuïda als jutjats de primera instància per a la tramitació dels procediments concursals de persona no empresària. En efecte, la Llei Orgànica 7/2015, de 21 de juliol, va modificar la Llei Orgànica del Poder Judicial, establint que els jutjats de primera instància del domicili del deutor passaven a ser els competents per a la gestió dels procediments. Sens dubte, el legislador partia del fet que els jutjats mercantils es trobaven col·lapsats i de la bonança de la proximitat dels jutjats de primera instància pels deutors de comarques, però la realitat és que la majoria de jutjats es troben més col·lapsats encara que els jutjats mercantils, amb l'agreujant que la legislació concursal no resultava d'aplicació en el seu dia a dia, generant-se constants friccions entre la rígida pràctica civil i la, d'altra banda, pràctica concursal més laxa o semirígida.

Com dèiem a d'altres edicions d'aquesta separata, la regulació actual, sense ser perfecta, resulta un instrument útil per a milers de deutors persones físiques, principalment per a avalistes d'operacions bancàries que no presentin passiu amb organismes públics. La imprescindible reforma, ara que ja hi ha Govern, per a què també trobin cabuda els empresaris individuals i tots aquells amb passius de qualsevol classe, marcarà l'arribada o no de l'esperat i necessari efecte crida per a què molts particulars puguin gaudir d'una autèntica segona oportunitat. ■

Salaris de tramitació i càmeres de vigilància

JOSEP PUIGVERT
President de la Comissió de Relacions Laborals
josep.puigvert@alhosgroup.com

Recentment, el mes de juliol passat (21/07/16), el Tribunal Suprem va procedir al dictat de dues sentències interessants. La número 706/2016 procedeix a declarar la improcedència de l'acomiadament i l'extinció de la relació laboral per impossibilitat de readmetre al treballador degut al tancament de l'empresa amb procedència de salaris de tramitació; i la segona, la número 715/2016, declara la validesa de l'enregistrament amb càmeres respecte de l'actuació irregular d'una treballadora, sense prèvia informació a la mateixa de l'existència de les esmentades càmeres, en matèria d'acomiadament disciplinari. Entrem a desglossar-les, servint-nos del seu contingut textual.

Salaris de tramitació

En relació amb la primera de les sentències, tal com s'hi indica, la qüestió controvertida és determinar si procedeix la condemna a l'abonament dels salaris de tramitació quan, en la sentència declarant, la improcedència de l'acomiadament i el dret a la indemnització corresponent, es declara extingida així mateix la relació laboral, arribant a la conclusió que sí procedeix, tot plegat en relació amb una ordre normativa que no és la vinculada als efectes substantius de l'article 56 de l'Estatut dels Treballadors, sinó el vinculat als efectes processals de l'acomiadament disciplinari, això és, els articles 279 i 284 de la LRJS, que condueixen inexorablement a la condemna dels salaris meritats fins a la data de l'acte extintiu de la relació laboral, considerant que una interpretació finalista de l'article

110.1.b) LRJS ratifica la conclusió aconseguida, ja que en estar l'empresa desapareguda no podria optar per la indemnització, aplicant-se llavors els articles 279 i 284 LRJS que consolidarien aquests salaris. La sentència dictada per la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Galícia, evidentment, és recorreguda en cassació per l'Advocat de l'Estat, en representació del FOGASA. Entén la Sala que una interpretació estricta dels articles 278 a 286 perjudicaria el treballador injustament acomiadat i beneficiaria l'empresa per una decisió injusta i contrària a la Llei, essent, a més, contrari al principi d'economia processal que obligaria a tot treballador acomiadat de forma improcedent i amb l'empresa tancada, a no anticipar la solució del con-

Davant de sospites fundades de la comissió d'irregularitats per part d'un treballador, la instal·lació de càmeres durant un curt període de temps no vulnera la seva intimitat

flicte sol·licitant l'extinció contractual al moment de la sentència, esperar a l'execució ordinària, previsiblement amb readmissió implícita per falta de readmissió empresarial i consegüentment amb la meritació de salaris de tramitació, a costa d'una major dilació processal, innecessària per a la prestació d'una tutela judicial efectiva. És a dir, són requisits per al rescabament del dany, amb complement via salaris de tramitació, els dos següents requisits:

1. Que l'extinció de la relació laboral sigui sol·licitada expressament pel treballador demandant.

2. Que en l'acte de judici s'acrediti la impossibilitat de la seva readmissió per cessament o tancament de l'empresa obligada o qualsevol altra causa d'impossibilitat material o legal de readmissió. Es desestima el recurs plantejat per l'Advocat de l'Estat.

Càmeres de vigilància

En relació amb la segona de les sentències, cal partir d'un paràmetre important i és que "no hi ha una única doctrina sobre la licitud de la gravació per l'empresa de comportaments irregulars dels seus treballadors a través de càmeres instal·lades sense coneixement i consentiment dels mateixos, sinó que la seva validesa depèn de les circumstàncies de cada concret supòsit". En concret, la problemàtica se centra a determinar la legalitat de la prova videogràfica aportada per l'empresa a l'acte de judici i si amb aquesta actuació es vulnera el dret fonamental a la intimitat i el de tractament de dades de caràcter personal que recull l'article 18.1 i 4t de la Constitució, en el supòsit en el qual l'ocupadora ha instal·lat una càmera per gravar a la treballadora un cop tenia fundades sospites de la

nables sospites d'incompliments contractuals, s'utilitza amb l'exclusiva finalitat de verificació de tals fets i posat en connexió amb el dret fonamental a la intimitat ex article 18 de la CE, es raona que "la mesura d'instal·lació d'un circuit tancat de televisió que controlava la zona on el demandant d'emperra exercia la seva activitat laboral era una mesura justificada (ja que existien raonables sospites de la comissió per part del recurrent de greus irregularitats en el seu lloc de treball); idònia per a la finalitat pretesa per l'empresa (verificar si el treballador cometia efectivament les irregularitats sospitades i en aquest cas adoptar les mesures disciplinàries corresponents); necessària (ja que la gravació serviria de prova en tals irregularitats), i equilibrada (ja que la gravació d'imatges es va limitar a la zona de la caixa i a una durada temporal limitada, la suficient per comprovar que no es tractava d'un fet aïllat o d'una confusió, sinó d'una conducta il·lícita reiterada), fet pel qual ha de descartar-se que s'hagi produït cap lesió del dret a la intimitat personal consagrat en l'article 18.1 de la Constitució Espanyola".

En el cas que ens ocupa, existien sospites fundades de la comissió d'irregularitats per part de la treballadora, d'aquí la instal·lació de càmeres amb aquesta finalitat durant un curt període de temps, tenint en compte que es tracta d'una petita oficina de farmàcia en la qual la dependenta pot actuar amb total llibertat de moviments, sense supervisió directa de l'empresa, sent aquests elements els que es valoren per justificar la mesura empresarial i qualificar-la d'adequada, proporcionada i necessària segons els paràmetres que exigeix a aquest efecte la doctrina constitucional.

Qui subscriu només pot mostrar la seva total conformitat amb la doctrina indicada, i més quan parlem de pimes. ■

Mediació com a mètode alternatiu per a la gestió de conflictes

ITZIAR OSINAGA
Advocada Guillén Bécares, Legal & Fiscal
info@guillenbecares.com

La multitud de canvis que ha experimentat en els últims anys l'entorn laboral –entre d'altres, la implantació de tecnologia en l'empresa, la conciliació laboral-familiar i la regulació en relació amb els temps de treball– han fet sorgir noves formes de conflictes a l'empresa. Per conflicte s'entén la incompatibilitat entre conductes, percepcions i objectius, entre grups i individus.

Diversos estudis han demostrat que els conflictes tenen un impacte directe en el rendiment laboral i el funcionament de l'empresa, i una repercussió negativa en els seus resultats econòmics¹. Malgrat l'anterior afirmació, el conflicte forma part de les nostres vides i conviu a l'empresa com una realitat comuna i inevitable i, per tant, s'ha de preveure i afrontar.

Tradicionalment, les empreses han gestionat els conflictes de forma externa, derivant el problema a tercers que valoren les circumstàncies donant la raó a una de les parts i imposant una resolució, si s'escau, tot i que aquest mètode ha resultat insatisfactori. El tercer per excel·lència és el jutge en un procediment judicial, en el qual mitjançant una sentència condemna a una de les parts però no posa fi a la conflictivitat laboral, ja que el problema queda latent i les parts enfrontades.

En el marc de les institucions jurisdiccionals, la magistrada de la Sala de Govern i de la Sala Social del TSJC exposa que “en l'actualitat hi ha una falta d'atenció interna del conflicte en el si de l'empresa, per la qual cosa es decideix sotmetre el conflicte

a la via judicial i, amb ella, es trenca el diàleg i la possibilitat d'eliminar el conflicte”². Per això és especialment rellevant que la pròpia empresa disposi d'una organització interna que permeti identificar el conflicte, prevenir i gestionar-lo de forma immediata. L'eina que s'ha revelat com eficaç en la solució amigable dels conflictes és la mediació. Els estudis estadístics que ho sostenen són reveladors: 87%

“El conflicte forma part de les nostres vides i conviu a l'empresa com una realitat comuna i inevitable i, per tant, s'ha de preveure i afrontar”

dels assumptes que es gestionen a través de la mediació finalitzen amb un acord.

La mediació es fonamenta en els principis de 1) voluntarietat, 2) confidencialitat, 3) neutralitat i 4) imparcialitat, i es caracteritza per solucionar el conflicte a través del diàleg per a què les parts arribin a un acord que beneficiï ambdues parts. La mediació seria l'alternativa a la via judicial i a la imposició d'una solució, tant per reducció de costos com perquè són les parts les que tenen l'última paraula, i no el mediador que no aprova ni decideix el contingut de l'acord.

Cal diferenciar aquesta figura de la negociació directa entre les parts, ja que en la mediació intervé un tercer neutral que facilita la comunicació i negociació entre les parts ajudant a què aquestes trobin interessos comuns i no només negociïn a partir d'interessos particulars.

Sistemes de mediació a l'empresa

L'empresa compta amb diverses possibilitats de mediació que són complementàries, a l'hora de gestionar els conflictes en el si de la seva organització, abans d'arribar al procés judicial:

- **Sistema de mediadors intern.** Aquest sistema consisteix en què l'empresa es doti d'un òrgan o professional, de la pròpia empresa o un tercer amb prestigi i neutralitat. Ambdós professionals poden conviure i cooperar al mateix temps.

- **Unitat de mediació externa.** L'empresa externalitza el conflicte contractant una empresa especialitzada en la mediació. Un exemple seria la fundació SIMA³ que gestiona els conflictes col·lectius laborals.

● Sistema de formació.

En habilitats mediadores als treballadors i, en tot cas, als equips directius.

La mediació en la normativa i la via judicial

Prova del reconeixement de la mediació com a institució alternativa i preferent per a resoldre els conflictes és que en la jurisdicció social, en els casos no exceptuats per la llei, és un requisit previ a l'accés als jutjats sotmetre la disputa a mediació. Així mateix, el Reial decret-llei 5/2012, de 5 de març, de Mediació en Assumptes Civils i Mercantils, situa els tribunals com en última instància per a la resolució dels conflictes, en cas que no sigui possible recompondre la situació per la voluntat de les parts.

Fins i tot, un cop iniciat el procediment laboral, existeix la “mediació intrajudicial social” que consisteix en una sessió informativa voluntària sobre mediació on es

dóna l'opció de resoldre la disputa mitjançant un acord entre les parts abans de la celebració del judici.

Conclusions

L'expectativa creada amb l'aprovació de la Llei de Mediació en Assumptes Civils i Mercantils per promoure la mediació no ha donat els fruits esperats a Espanya (que no arriba als 2.000 processos de mediació) si es compara amb altres països com Alemanya o Itàlia (10.000 processos). Però cal dir que Espanya és un dels estats membres que més ha regulat i s'ha esforçat per implantar una cultura de mediació.

El motiu de l'ús residual de la mediació es podria explicar, en part, pel desconeixement d'aquest sistema per part dels advocats, jutges i parts, que escullen el procediment amb el qual estan més familiaritzats i que té més recorregut. I, en segon lloc, perquè no hi ha tradició ni existeix cultura d'autosolució dels conflictes.

Un dels gran reptes, a no tan llarg termini, en un món en el qual tenim accés a una solució a l'instant només accedint a internet, és donar resposta immediata al conflicte, que actualment representa una mitjana d'espera de dos anys per obtenir una sentència judicial. Aquest objectiu es podria aconseguir instaurant dins l'empresa un sistema de mediació, introduint incentius econòmics en forma de reducció de costos, subvencions o bonificacions i exigint en qualsevol cas l'obligatorietat de la mediació. ■

1. Per exemple, els estudis de Frone, Yardley i Markel (1997); Cox, Griffiths, i Rial-González, (2000); Lim i Cortina, (2005); Penney i Spector, (2005).
2. Sara Pose Vidal en la conferència “Noves eines de gestió dels conflictes laborals: experiències des de diferents perspectives”, del Grup d'investigació Conflict Management d'ESADE Law School.
3. Servei Interconfederal de Mediació i Arbitratge.

CURSOS PREVISTOS GENER-MARÇ 2017

ÀREA FISCAL

SEU DE BARCELONA

Tributació local (Mòdul del Curs Superior d'Especialització en Tributació i Assessoria Fiscal 2016-2017)
Durada: 9 hores
Data: 10, 12 i 17 de gener de 2017

IVA (Mòdul del Màster d'Especialització Tributària 2016-2017. 28a edició)
Durada: 39 hores
Data: 10, 17, 24 i 31 de gener; 7, 14, 21 i 28 de febrer; 7, 14, 21 i 28 de març, i 4 d'abril de 2017

Impostos municipals (Mòdul del Màster d'Especialització Tributària 2016-2017. 28a edició)
Durada: 12 hores
Data: 11, 18 i 25 de gener, i 1 de febrer de 2017

Obligacions formals per a inversions i béns situats a l'estranger: Banc d'Espanya (ETE), Direcció General de Comerç (D6 i altres) i AEAT (Model 720)
Durada: 2 hores
Data: 12 de gener de 2017

Fiscalitat internacional (Mòdul del Màster d'Especialització Tributària 2016-2017. 28a edició)
Durada: 18 hores
Data: 12, 19 i 26 de gener; 2, 8 i 15 de febrer de 2017

Tributació internacional (Mòdul del Curs Superior d'Especialització en Tributació i Assessoria Fiscal 2016-2017)
Durada: 15 hores
Data: 19 de gener; 2, 9, 16 i 22 de febrer de 2017

Tancament fiscal i comptable de l'exercici 2016 i novetats per al 2017
Durada: 4,5 hores
Data: 23 de gener de 2017

Impost sobre Societats (Mòdul del Curs Superior d'Especialització en Tributació i Assessoria Fiscal 2016-2017)
Durada: 30 hores
Data: 24 i 31 de gener; 7, 14, 21 i 28 de febrer, i 7, 14, 21 i 28 de març de 2017

Modificació de la Base Imposable en cas d'impagament de les operacions
Durada: 4 hores
Data: gener de 2017

Impacte de les novetats en l'Impost sobre societats sobre l'auditoria: aspectes controvertits
Durada: 3 hores
Data: 1 de febrer de 2017

Fiscalitat del comerç electrònic
Durada: 4 hores
Data: 8 de febrer de 2017

Les mesures cautelars en processos contenciós-administratius tributaris i l'extensió d'efectes de les sentències tributàries. Consideracions pràctiques
Durada: 3 hores
Data: 9 de febrer de 2017

Curs Mòduls 2016-2017
Durada: 6 hores
Data: 14 i 16 de febrer de 2017

Institucions del Dret Successori Català
Durada: 3 hores
Data: 9 de febrer de 2017

Fiscalitat bàsica per a no professionals
Durada: 12 hores
Data: 14, 21 i 27 de febrer de 2017

II Jornada Tributària
Data: 23 de febrer de 2017

Tractament de la retribució dels administradors: laboral, mercantil i fiscal
Durada: 5 hores
Data: 28 de febrer de 2017

Curs sobre IAE
Durada: 6 hores
Data: 7 i 9 de març de 2017

Curs d'Impostos Especials
Durada: 15 hores
Data: 8, 13, 15, 20 i 22 de març de 2017

Taller sobre declaracions de béns situats a l'estranger: Model 720. Resolucions administratives recents i criteris de l'AEAT
Durada: 2,5 hores
Data: 9 de març de 2017

Aspectes mercantils i fiscals de les noves figures de finançament electrònica: crowdsourcing, crowdfunding, crowdlending, microcrèdits, microdonacions...
Durada: 4 hores
Data: 9 de març de 2017

Contingut i format dels escrits del procés contenciós administratiu tributari
Durada: 3 hores
Data: 16 de març de 2017

SEU DE GIRONA
Obligacions formals per a inversions i béns situats a l'estranger: Banc d'Espanya (ETE), Direcció General de Comerç (D6 i altres) i AEAT

(Model 720) (Videoconferència)
Durada: 2 hores
Data: 12 de gener de 2017

SEU DE TARRAGONA
Compensació de les bases imposables negatives i aplicació de la reserva de capitalització en el règim individual i en el grup fiscal
Data: gener/febrer de 2017

Alguns aspectes fiscals controvertits
Data: febrer de 2017

Planificació de l'empresa familiar
Data: març de 2017

ÀREA AUDITORIA DE COMPTES I COMPTABILITAT

SEU DE BARCELONA
Consolidació (Mòdul del Curs intensiu de preparació de la part pràctica de l'examen d'Expert Comptable. Convocatòria 2016)
Durada: 4 hores
Data: 11 de gener de 2017

Comptabilitat financera (Mòdul del Curs intensiu de preparació de la part pràctica de l'examen d'Expert Comptable. Convocatòria 2016)
Durada: 4 hores
Data: 11 de gener de 2017

Papers de Treball d'Auditoria
Una metodologia normalitzada de confecció dirigida a auditors individuals i petits despatxos d'auditoria
Durada: 5 hores
Data: 23 de gener de 2017

Curs Superior d'Expert Comptable
Durada: 187 hores
Data: 24 de gener de 2017

Novetats del PGC i del PGC PIMES 2016 (Reial Decret 602/2016 de 2.12.2016) (En vigor a partir de l'1 de gener de 2016)

Durada: 4,5 hores
Data: 25 de gener de 2017

L'exempció i deducció per doble imposició de dividends i de rendes de fonts

espanyoles i estrangeres: una anàlisi pràctica
Durada: 8 hores
Data: 31 de gener i 2 de febrer de 2017

Economistes, auditors, financers... davant dels aspectes comptables més controvertits de les operacions d'inversions immobiliàries
Durada: 8 hores
Data: 1 i 3 de febrer de 2017

Programa en control de gestió/pressupostari: funcions i eines per al controller
Durada: 58 hores
Data: del 6 de febrer al 27 de març de 2017

Model de gestió i pressupost: control i estratègia (Mòdul del Programa en control de gestió/pressupostari: funcions i eines per al controller)
Durada: 16 hores
Data: 6, 8, 13 i 15 de febrer de 2017

PIME 2016: Curs pràctic de l'Impost sobre Societats i comptabilització de l'efecte impositiu
Durada: 16 hores
Data: 14, 16, 21 i 28 de febrer de 2017

El càlcul del cost efectiu en la comptabilitat analítica local
Durada: 5 hores
Data: 16 de febrer de 2017

Aplicació d'eines avançades al control de gestió: Sistemes de Reporting (Mòdul del Programa en control de gestió/pressupostari: funcions i eines per al controller)

Durada: 16 hores
Data: 20, 22 i 27 de febrer i 1 de març de 2017

Jornada d'actualització comptable: les recents consultes del BOICAC i altra normativa
Durada: 8 hores
Data: 6 de març de 2017

Sistemes d'informació i indicadors de gestió: Quadre de Comandament Integral (Mòdul del Programa en control de gestió/pressupostari: funcions i eines per al controller)
Durada: 12 hores
Data: 6, 8 i 13 de març de 2017

Controlling de vendes
Durada: 8 hores
Data: 7 i 9 de març de 2017

Elaboració pràctica dels comptes anuals i la memòria: Abreujats i PIMES
Durada: 16 hores
Data: 7, 9, 14 i 16 de març de 2017

Comptabilització de l'IS 2016 en els règims especials: societats del grup de fiscal (GFC), comptes consolidats (CAC), agrupacions d'interès econòmic (AIE) i unions temporals d'empreses (UTE)
Durada: 12 hores
Data: 9, 14 i 16 de març de 2017

Control de gestió d'àrees funcionals i operatives: Implantació d'un Sistema de Control de Gestió (Mòdul del Programa en control de gestió/pressupostari:

funcions i eines per al controller)
Durada: 8 hores
Data: 16 i 20 de març de 2017

Auditoria de combinacions de negoci
Durada: 4 hores
Data: 22 de març de 2017

Control i Auditoria Interns (Mòdul del Programa en control de gestió/pressupostari: funcions i eines per al controller)
Durada: 6 hores
Data: 23 i 27 de març de 2017

Taller sobre l'elaboració dels comptes anuals de l'exercici 2016: Elaboració de l'Estat de Canvis en el Patrimoni Net
Durada: 5 hores
Data: 28 de març de 2017

Els comptes anuals i la memòria de les fundacions i associacions declarades d'utilitat pública
Durada: 4 hores
Data: 30 de març de 2017

Informes d'auditoria sota les NIA-ES: resolució de dubtes i casos pràctics
Durada: 7 hores
Data: 30 de març de 2017

SEU DE GIRONA Manual Intern d'Auditoria
Durada: 8 hores
Data: 9 de gener de 2017

Curs pràctic de consolidació
Durada: 12 hores
Data: 7, 14 i 21 de febrer de 2017

Reforma Comptable Any 2016 (PGC i PGC PIMES)
Durada: 4 hores
Data: 13 de febrer de 2017

SEU DE LLEIDA Reforma Comptable Any 2016 (PGC i PGC PIMES)

Durada: 4 hores
Data: 6 de febrer de 2017

Comptes anuals
Durada: 8 hores
Data: 27 de febrer de 2017

Auditoria: aspectes rellevants d'actualitat i de futur
Durada: 8 hores
Data: 28 de febrer de 2017

SEU DE TARRAGONA Operacions entre empreses del grup i parts vinculades. Anàlisi pràctica de la NRV 21 del PGC i consultes de l'ICAC; problemàtica actual
Data: gener-febrer de 2017

Reforma Comptable Any 2016 (PGC i PGC PIMES)
Durada: 4 hores
Data: 14 de febrer de 2017

ÀREA MERCANTIL

SEU DE BARCELONA Curs pràctic de pèrit judicial
Durada: 12 hores
Data: 1, 6, 8, 15 de febrer de 2017

Transcendència de la prova pericial econòmica en l'àmbit de la delinqüència econòmica des de la perspectiva de la Fiscalia
Durada: 6 hores
Data: 27 de febrer i 6 de març de 2017

Jornada Llei de Segona Oportunitat
Data: 6 de març de 2017

SEU DE LLEIDA VIII Jornada Concursal
Durada: 6 hores
Data: febrer de 2017

ÀREA FINANCES

SEU DE BARCELONA Com evitar els impagats atorgant crèdits a clients solvents i controlar els comptes per cobrar

Durada: 4 hores
Data: 23 de gener de 2017

Finance in English

Durada: 16 hores
Data: 13, 16, 21 i 23 de febrer de 2017

Practica l'anglès professional

Durada: 4 hores
Data: 21 i 23 de febrer de 2017

Aspectes bàsics del credit management i beneficis que aporta la gestió del crèdit comercial

Durada: 4 hores
Data: 22 de febrer de 2017

Programa sobre anàlisi i planificació econòmica-financera

Durada: 44 hores
Data: del 2 de març al 5 d'abril de 2017

Anàlisi d'Estats Financers (Mòdul del Programa sobre anàlisi i planificació econòmica-financera)

Durada: 28 hores
Data: 2, 6, 8, 13, 15, 20 i 22 de març de 2017

Trading i operativa als mercats financers per a economistes

Durada: 12 hores
Data: 6, 8 i 13 de març de 2017

Com minimitzar els incobrables, assegurar les vendes, garantir els cobraments i evitar els riscos d'impagament

Durada: 4 hores
Data: 21 de març de 2017

Pla d'empresa i valoració de la companyia

Durada: 12 hores
Data: 21, 22 i 28 de març de 2017

Planificació econòmica i financera: elaboració i posada en pràctica del Pla de Gestió Operatiu (Mòdul

del Programa sobre anàlisi i planificació econòmica-financera)

Durada: 16 hores
Data: 27 i 29 de març i 3 i 5 d'abril de 2017

SEU DE GIRONA

Elaboració de l'Estat de Canvis en el Patrimoni Net

Durada: 4 hores
Data: 8 de febrer de 2017

Anàlisi d'Estats Financers

Durada: 4 hores
Data: 1 de març de 2017

ÀREA EMPRESA

SEU DE BARCELONA

Models de retribució variables per a despatxos professionals

Durada: 4 hores
Data: 19 de gener de 2017

Aspectes bàsics d'un procés de negociació

Durada: 8 hores
Data: 23 i 25 de gener de 2017

Direcció de reunions

Durada: 5 hores
Data: 27 de gener de 2017

Active Participation in Meetings

Durada: 8 hores
Data: 2 i 6 de febrer de 2017

Gestió de conflictes

Durada: 5 hores
Data: 10 de febrer de 2017

Pla i Model Comercial per al creixement de despatxos professionals

Durada: 4 hores
Data: 15 de febrer de 2017

Taller multidisciplinari de transformació, fusió i escissió de societats de capital, des de la perspectiva mercantil, fiscal i comptable-auditada

Durada: 16 hores
Data: 15, 20 i 27 de febrer i 1 de març de 2017

Comunicació escrita per a directius

Durada: 5 hores
Data: 24 de febrer de 2017

Com dissenyar la meua oferta de serveis?

Durada: 4 hores
Data: 28 de febrer de 2017

Gestió del temps

Durada: 5 hores
Data: 10 de març de 2017

Model de preus per a despatxos professionals

Durada: 4 hores
Data: 15 de març de 2017

Presentacions en públic per a directius

Durada: 5 hores
Data: 24 de març de 2017

Influence and Persuasion

Durada: 8 hores
Data: 27 i 29 de març de 2017

ÀREA JURÍDICA

SEU DE BARCELONA

La responsabilitat dels administradors de les fundacions

Durada: 4 hores
Data: 19 de gener de 2017

Registre jornada de treball; gestió, incompliments i criteris administratius

Durada: 3 hores
Data: gener de 2017

Pensió de Jubilació

Durada: 8 hores
Data: 24 i 25 de gener de 2017

Contractes laborals: Bàsic

Durada: 12 hores
Data: 13, 15 i 20 de febrer de 2017

Contractes laborals: Avançat

Durada: 12 hores
Data: febrer de 2017

Seminari sobre responsabilitat civil professional

Durada: 3 hores
Data: 28 de febrer de 2017

Indemnitzacions per extinció de contracte i nova jurisprudència (nous criteris per regularitzar el procediment del càlcul

Durada: 6 hores
Data: març de 2017

ALTRES ÀREES

SEU DE BARCELONA

Iniciació i consolidació de coneixements sobre taules dinàmiques d'Excel: utilitzant diferents tipus d'exemples i casos pràctics

Durada: 5 hores
Data: 17 de gener de 2017

Curs sobre anàlisi de dades: L'art de convertir les dades en accions eficaces. De les dades al Big Data (2a edició ampliada)

Durada: 20 hores
Data: 1, 8, 15 i 22 de febrer de 2017

Com confeccionar informes de control amb taules dinàmiques per a l'àrea laboral

Durada: 5 hores
Data: 22 de febrer de 2017

Taller de taules dinàmiques per a la presa de decisions de directius

Durada: 5 hores
Data: 2 de març de 2017

Taller pràctic de taules dinàmiques en comptabilitat, finances i control de gestió

Durada: 8 hores
Data: 28 i 30 de març de 2017

SEU DE GIRONA

Aplicació pràctica de les taules dinàmiques d'Excel a la gestió financera, comptable i auditoria

Durada: 8 hores
Data: 2 de febrer de 2017

XX i XXI Fòrums d'Inversió, un bon nivell de projectes

MIQUEL SACRISTÁN
Economista i director d'EconomistesBAN
economistesban@coleccionomistes.cat

EconomistesBAN ha celebrat, els passats 6 d'octubre i 7 de novembre, el XX i XXI Fòrum Inversor presentant els següents projectes:

XX Fòrum EconomistesBAN

● ROKUBUN

Xavier Banqué presenta Rokubun que desenvolupa solucions innovadores de geolocalització. Nova tecnologia, anomenada Paradigm, per competir amb les dues escoles existents, la GNSS convencional i la GNSS de precisió. Precisa de 500.000 euros per al desenvolupament del producte.

● IAMARRE

Solució integral de gestió portuària. Mitjançant la seva digitalització, faciliten la connexió de ports, navegants i propietaris d'amaratges, gestionant en temps real el lloguer i qualsevol servei sol·licitat pel navegant. Petya Cholákova sol·licita 150.000 euros per a l'ampliació de la xarxa comercial i desenvolupament.

● LOW WORD TRAVEL

Agència de viatges majorista online, integrada en el sistema Galileu, ha desenvolupat Invictus Travel que facilita a les agències de viatges emissió de vols sense cost i pagar al final del dia. Presenta Juan F. Trasmonte que sol·licita 500.000 euros per expansió comercial i millora de la plataforma.

● CLOUDGUIDE

És una aplicació amb contingut oficial de tots els museus i llocs turístics del món, interactiva, social, dinàmica i canal únic, per a conèixer i comunicar-se amb els visitants. Presenta Cristina Pérez

que sol·licita 100.000 euros per a l'expansió internacional i millora del producte.

● IOMANDO TECHNOLOGIES

Ignasi Vila presenta Iomando, dispositiu autoinstal·lable que utilitzant les tres tecnologies de comunicació GSM, wi-fi i Bluetooth, permet des d'un telèfon intel·ligent obrir, donar permisos i controlar els accessos a distància. Sol·licita 300.000 euros per xarxa

Jordi Rovira i Paulino de Evan van contribuir a la cloenda d'ambdues jornades amb sengles ponències sobre 'startups' i 'invoice trading', respectivament

comercial, desenvolupament de producte i màrqueting.

● ENTRENARME

Plataforma tecnològica de professionals (entrenador personal, fisioterapeuta o nutricionista) i centres de l'esport d'Europa, adaptats i ordenats per necessitats i mostrats de forma geolocalitzada. Presenta Diego Moya i requereixen 100.000 euros per consolidar-se en el mercat espanyol i proves en altres països.

● PLACE TO PLUG

Plataforma que connecta conductors de vehicle elèctric i punts de recàrrega, mostrant l'estat dels punts i permet activar-los i reservar-los des del mòbil i facilitant els avantatges d'una plataforma col·laborativa. Presenta Josep Cester que necessita 230.000 euros per accions de comercialització i tantament de producte.

Jordi Rovira Martínez, llicenciat en Economia per la UAB, funda-

dor i director general de Mabia, va impartir la ponència: *Les startups i el Mercat Alternatiu Borsari (MAB), una connexió natural*. Més informació al web EconomistesBAN, notícies Fòrums.

XXI Fòrum EconomistesBAN

● E-WIS

Servei de destrucció 100% segura i ecològica, a les instal·lacions del client, de qualsevol tipus de suport digital. Utilitzen tecnologia LiquiDATA, destrucció mecànica i procés químic, reutilitzant el líquid resultant per a la indústria. Presenta W. Winiarczyk que sol·licita 300.000 euros per a instal·lacions, I+D, Avals i garanties.

● ICTIVA

Orlando Pérez presenta la plataforma en línia que ofereix continguts multimèdia per fomentar els

hàbits saludables i la pràctica d'activitat física enfocat a l'unitat familiar i al col·lectiu de treballadors de les empreses. Precisen de 300.000 euros per accelerar el creixement i enfocar el salt a països de parla hispana.

● aBoatTime

L'únic *market place* del món capaç de connectar en línia la nàutica d'esbarjo amb operadors turístics i OTA com Booking.com o El Corte Inglés. És una alternativa atractiva i econòmica a la reserves de nits d'hotel, ofereixen més de 3.000 vaixells i l'equivalent a 28.000 llits d'hotel. Presenta Alvaro Pérez i busquen 1.000.000 d'euros per accelerar el creixement.

● STAYFORLONG

Francesc López presenta una nova plataforma de reserves hoteleres especialitzada en reserves de llargues estades, més de tres nits. Poden ajustar molt el preu i configuren una millor pro-

posta de valor. Requereixen una inversió de 200.000 euros per a multiplicar el nombre de reserves fins a les 17.000 en els propers set mesos.

● LA BRAVA BEER

És un nou actor del sector cervecier a Espanya, que es posiciona com l'alternativa de qualitat en el segment de les cerveses de gran consum i que creuen que es pot produir, vendre i donar a conèixer la cervesa d'una altra manera. Presenta Jaume Pagès i sol·liciten 375.000 euros per ampliar la producció i cobrir la demanda creixent.

● SERPENS

Eric Mazataud presenta la seva proposta de complements alimentaris, procedents de plantes medicinals indígenes i productors artesanals i que comercialitza per a solucionar de forma natural problemes lleus de salut. Sol·licita 75.000 euros per llançament de nou producte de venda exclusiva en línia.

● DIME NET WORK

Crear entorns de cocreació, innovació i transformació on empresa, partners i clients generen projectes de forma conjunta. Les empreses pegen els seus reptes que són resolts per diferents equips. Presenta Lluç Guarro i necessiten 600.000 euros per tancar desenvolupament digital, màrqueting i comunicació.

Paulino de Evan, economista, cofundador de Finanzarel, va impartir la ponència *Invoice trading, una nova alternativa d'inversió*. Més informació al web EconomistesBAN, notícies Fòrums.

Com a cloenda de la jornada es va mantenir l'habitual *networking*. Els interessats en algun dels projectes, ampliar la seva informació i contactar amb els emprenedors, feu-nos-ho saber a economistesban@coleccionomistes.cat. ■

PUBLICACIONS DEL COL·LEGI D'ECONOMISTES

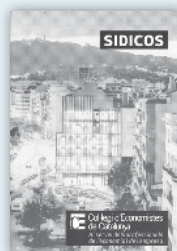
REVISTA ECONÒMICA DE CATALUNYA

INFORMATIU DE L'ECONOMISTA

DOCUMENTS TÈCNICS I ALTRES PUBLICACIONS

Col·legi d'Economistes de Catalunya
Al servei dels professionals de l'economia i de l'empresa

BARCELONA Pl. Gal·la Placídia, 32
08006 Barcelona. Tel. 93 416 16 04
cec@colegieconomistes.cat

GIRONA Joan Maragall, 44, entl. 3a
17002 Girona. Tel. 972 21 45 33
girona@colegieconomistes.cat

LLEIDA Pere Cabrera, 16, 1r G
25001 Lleida. Tel. 973 21 06 33
lleida@colegieconomistes.cat

TARRAGONA Rambla Nova, 58-60, 5è A
43004 Tarragona. Tel. 977 21 70 42
tarragona@colegieconomistes.cat